

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน : การเปลี่ยนแปลง (พ.ศ.2520 - 2524)

ด้วยความสามารถในการจัดการศึกษาของวิทยาลัย เอกชนที่มีแนวโน้มอยู่ในขั้นดีมา เป็นลำดับ รัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนขยายกิจการของตนได้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากนโยบายการ พัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520 - 2524) ที่ว่า "7 สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ขยายการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความพร้อม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนได้ร่วมรับภาระในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความถนัดได้เต็มที่ยกเว้นในด้านฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์ ซึ่งรัฐจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษา แต่ผู้เดียว"

การขยายกิจการของวิทยาลัย เอกชนนี้เอง ประกอบกับสภาพปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการ ศึกษาที่ประสบอยู่ ได้ขยายขอบเขตกว้างขวางขึ้นจนกฎหมายการจัดการศึกษา คือพระราชบัญญัติ วิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 ไม่อาจจะครอบคลุม และเอื้ออำนวยได้

ด้วยเหตุดังกล่าวรัฐจึงตัดสินใจ ทำการปรับปรุงกฎหมายการจัดการศึกษา เสียใหม่ โดยในครั้งนีรัฐอนุญาตให้ เอกชนจัดการศึกษาได้กว้างขวางและทัดเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

นับได้ว่าเอกชนได้พิสูจน์ตนเองจน เป็นที่ไว้วางใจของรัฐโดยในช่วงระยะเวลา นี้ จึงเป็นช่วงที่เอกชนขยายกิจการและทำการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยมีพัฒนาการในเรื่องของการแก้ไขกฎหมายการจัดตั้งหลักสูตรและการสอน การบริหารงาน ความรับผิดชอบของรัฐต่อการอุดมศึกษาเอกชน บทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ดังนี้คือ

การปรับปรุงแนวความคิดเกี่ยวกับการอนุญาตให้ เอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษา

การปรับปรุงแนวความคิดเกี่ยวกับการอนุญาตให้ เอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ก็คือ การปรับปรุงกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชนนั้นเอง ซึ่งก็คือ การแก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 อันเป็นกฎหมายฉบับแรก

รายละเอียดเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายฉบับดังกล่าว เป็นดังนี้คือ

ปัจจัยสำคัญนำไปสู่การแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ.2512

ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ.2512 มีสำคัญด้วยกัน

2 ประการคือ

1. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน
2. นโยบายในการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดย เอกชน
1. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัย เอกชน

สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการศึกษานี้ ดังได้กล่าวละเอียดแล้ว ในบทที่ 3 เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระยะแรกที่วิทยาลัย เอกชน เริ่มดำเนินการจัดการศึกษา จนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลาเมื่อ ปี พ.ศ.2519 อันเป็นเวลาที่สุดของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 3 ปัญหาที่สำคัญมี 5 ประการ คือ

1. ปัญหาทางด้านกฎหมาย
2. ปัญหาทางการบริหาร
3. ปัญหาทางด้านบุคลากร
4. ปัญหาทางการเงิน
5. ปัญหาทางด้านวิชาการ

สำหรับปัญหาทางด้านกฎหมาย รัฐเองก็ได้ตระหนักดีว่าพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พ.ศ.2512 บางมาตรา เป็นเครื่องสกัดกั้นการทำงานของวิทยาลัย เอกชนทำให้เกิดปัญหาการทำงาน ไม่คล่องตัว สมควรต้องมีการแก้ไข ซึ่งแนวความคิดนี้ อันที่จริงรัฐได้เริ่มปรับปรุงมาครั้งหนึ่งแล้ว ตั้งแต่เมื่อครั้งงานวิทยาลัย เอกชน เพิ่งจะโอนมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในปี พ.ศ.2517 แต่ด้วยมีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล เรื่องการปรับปรุงดังกล่าวจึงหยุดชะงักไป (292)

อย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวิทยาลัย เอกชน ยังคงมิได้รับการแก้ไขให้เบาบางลง จนกระทั่งในปี พ.ศ.2520 ในโอกาสที่ชมรมผู้บริหารวิทยาลัย เอกชน ขอเข้าเยี่ยมคำนับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนวิทยาลัย เอกชน จึงได้เสนอ ข้อคิดเห็นที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ควรพบกับผู้แทนวิทยาลัย เอกชนทุก ๆ สองเดือน
2. ควรจะได้มีการปรับปรุงวิธีการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก
3. ควรจะมีการติดต่อใกล้ชิดระหว่างทบวงกับวิทยาลัย เอกชน เช่น ในการประชุมทางวิชาการ การสัมมนา หรือการให้ความรู้ใหม่ ๆ ด้านธุรกิจ ควรแจ้งให้วิทยาลัย เอกชนทราบหรือให้มีส่วนร่วมด้วย
4. กรรมการวิทยาลัย เอกชน ควรจะมีผู้แทนวิทยาลัย เอกชนหนึ่งคนร่วมเป็นกรรมการด้วย
5. การควบคุมกิจการที่ทบวงกระทำต่อวิทยาลัย เอกชน ขอให้เป็นการควบคุมเชิงสร้างสรรค์สนับสนุน และผู้บริหารระดับสูงของทบวงควรมีบทบาทเกี่ยวข้องกับวิทยาลัย เอกชนมากขึ้น แทนที่จะให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ระดับล่าง

ซึ่งในที่สุด รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย จึงได้มีข้อเสนอซึ่งฝ่ายผู้แทนวิทยาลัย เอกชน ก็เห็นด้วย ก็คือ ควรจะได้ตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ เพื่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจการ แล้วเสนอแนะการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนวิธีปฏิบัติใหม่ ซึ่งวิธีการนี้เป็นการแก้ทั้งระบบดีกว่าที่จะแก้ปัญหาปลีกย่อย เฉพาะเรื่อง (293)

2. นโยบายในการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดย เอกชนของรัฐ

จากการประเมินผลการจัดการศึกษาโดยเอกชนในระดับอุดมศึกษาในระยะแรก คือตั้งแต่ปีการศึกษา 2513 จนกระทั่งถึงปีการศึกษา 2519 อัน เป็นปีที่สิ้นสุดแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) รัฐพบว่าวิทยาลัย เอกชน ดำเนินการจัดการศึกษาได้ในขั้นที่น่าพอใจและดีขึ้นเรื่อย ๆ ในระยะเวลา 7 ปีที่ผ่านมา ซึ่งทางรัฐเองก็ได้ยืนยันที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยอันที่จริงนโยบายในการสนับสนุนส่งเสริมของรัฐนี้ได้มีมาตั้งแต่เริ่มแรกที่อนุมัติให้เอกชน เข้าช่วยรับผิดชอบการศึกษา ระดับนี้แล้ว ดังกล่าวแล้วตอนต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า จากสภาพปัญหาที่วิทยาลัย เอกชนต้องประสบ ประกอบกับความหวังของรัฐที่จะให้วิทยาลัย เอกชนเจริญก้าวหน้า จึงเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้มีการปรับปรุง

กฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชนขึ้นใหม่ โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้เหตุผลในการร่างกฎหมายฉบับใหม่ว่า

"...พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนฉบับปัจจุบัน คือฉบับ พ.ศ.2512 เป็นฉบับที่ได้ตราขึ้นใช้เป็นครั้งแรก และได้บังคับใช้มานานประมาณ 10 ปีแล้ว ปรากฏว่ามีปัญหาและอุปสรรคไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการอุดมศึกษาของวิทยาลัยเอกชนให้เข้ามามีบทบาทในการแบ่งเบาภาระงบประมาณของชาติ โดยมีมาตรฐานการศึกษาตามสมควรได้ เพื่อให้วิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัย และภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น..." (294)

หลักการและเหตุผล และสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมาย

รัฐดำเนินการปรับปรุงแนวความคิดเกี่ยวกับการอนุญาตให้เอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ก็โดยหลักการที่ต้องการส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้ทำการปรับปรุงในเรื่องของ การจัดตั้ง การบริหารงาน และในส่วนของรัฐเอง คือ องค์การของรัฐซึ่งรับผิดชอบในเรื่องของการอุดมศึกษาเอกชน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. หลักการ แก้ไขกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน
2. เหตุผล โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้น เป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพิ่มส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีความ เจริญมั่นคงและ เอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

3. สาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมาย : พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 คือ

3.1 การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้แก้ไขให้เอกชนสามารถจัดตั้งมหาวิทยาลัย สถาบันหรือวิทยาลัยได้ และให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งได้มีขอบข่าย การกึ่ง และสามารถให้ปริญญาบัตรได้ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

3.2 การแบ่งส่วนงาน และการดำเนินงานสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก้ไขให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาจแบ่งส่วนงานและการบริหารได้ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาการได้ตามวัตถุประสงค์

3.3 คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก้ไขให้มีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่กว้างขวางชัดเจนยิ่งขึ้น

องค์ประกอบ กำหนดให้ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติ และเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และเพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นไม่น้อยกว่า 7 คน แต่ไม่เกิน 12 คน และให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการแทนสภาการศึกษาแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการให้ความเห็นชอบ เกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษา และวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

3.4 สภาสถาบัน ได้ปรับปรุงให้มีองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

องค์ประกอบ เพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มากขึ้น และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

อำนาจหน้าที่ กำหนดให้ชัดเจนคือ ให้มีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลกิจการทั่วไป เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

3.5 ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แก้ไขจากการมีเพียงตำแหน่งผู้สอนให้มีตำแหน่งได้ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และครูปฏิบัติการ

3.6 การรับความช่วยเหลือทางการเงิน แก้ไขวงเงินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะรับให้สูงขึ้นจากหนึ่งแสน เป็นห้าแสนบาท

3.7 การกู้เงินเพื่อขยายกิจการ แก่ไขวงเงินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะ
 กู้ได้เป็นร้อยละของมูลค่าทรัพย์สินที่มีอยู่ (เดิมกำหนดตายตัว) (295)

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 :

กฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ให้เหตุผลในการยกร่างกฎหมายฉบับใหม่เกี่ยวกับการจัดการ
 ศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเอกชนว่า

...พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนฉบับปัจจุบัน คือฉบับ พ.ศ.2512 เป็นฉบับที่
 ได้ตราขึ้นใช้เป็นครั้งแรก และได้บังคับใช้มานานประมาณ 10 ปีแล้ว ปรากฏว่ามีปัญหา
 และอุปสรรคไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ
 อุดมศึกษาของวิทยาลัยเอกชนให้เข้ามามีบทบาทในการแบ่งเบาภาระงบประมาณของชาติ
 โดยมีมาตรฐานการศึกษาตามสมควรได้ เพื่อให้วิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบัน
 อุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัย และภารกิจในการผลิตบัณฑิต
 สาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง
 โครงสร้าง และระบบบริหารตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสม
 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น... (296)

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.... นี้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ยก
 ร่างขึ้นโดยอาศัยหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อเสนอแนะและการปรึกษาหารือระหว่าง
 ทบวงมหาวิทยาลัยกับวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งประกอบการพิจารณาดำเนินการยกร่าง (297)

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา
 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2521 (298) และในวันที่ 26 ธันวาคม 2521 คณะรัฐมนตรี
 ก็ได้ประชุมปรึกษาลงมติรับหลักการ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
 (299) และในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522 คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติเห็นชอบด้วย
 ตามร่างที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วและให้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณาต่อไปได้ (300) ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
 รัฐสภาครั้งที่ 35 วันพุธที่ 4 เมษายน 2522 ที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายได้ โดยสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ได้ดำเนินการขอพระราชทานพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติและได้

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 63 ลงวันที่ 27 เมษายน 2522 แล้ว

(301) เป็นอันว่า ในวันที่ 28 เมษายน 2522 กฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

โดยเอกชน ฉบับที่ 2 ก็ได้มีผลบังคับใช้โดยสมบูรณ์แทนฉบับแรก

(รายละเอียดของพระราชบัญญัติ ดูได้จากภาคผนวก ข)

เปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512

กับพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522

ตามหลักการ เหตุผล และสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวแล้วข้างต้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสาระสำคัญของกฎหมายฉบับแรก คือ พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 ซึ่งจัดทำขึ้นโดยสภาการศึกษาแห่งชาติ ย่อมทำให้เห็นภาพของพัฒนาการ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ได้อย่างชัดเจน ดังการเปรียบเทียบต่อไปนี้ คือ

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน
พ.ศ.2512

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ.2522

1. บุคคลทุกประเภทขออนุญาตจัดตั้ง
วิทยาลัยเอกชนได้

1. บุคคลทุกประเภทขออนุญาตจัดตั้ง
มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ได้

2. ผู้ขออนุญาตต้องเสนอข้อกำหนด บอกราย
ละเอียดวิธีจัดการศึกษา จำนวนนักเรียน
อาจารย์ หลักสูตร ทุนที่จะมาใช้ลงทุน
ค่าเล่าเรียน วิธีการให้ปริญญา หลักเกณฑ์
การจ้างและเลิกจ้างผู้สอน ฯลฯ และ
เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้งแล้วก็ต้อง
ดำเนินงานไปตามนั้น

2. คงเดิม

3. มีคณะกรรมการชุดหนึ่งมีหน้าที่พิจารณา
การขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน แล้วให้

3. มีคณะกรรมการชุดหนึ่งมีหน้าที่พิจารณาการขอ
จัดตั้ง มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย แล้วให้

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน

พ.ศ. 2512

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. 2522

ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรี เพื่ออนุญาต
ให้เป็น วิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการ
ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงาน สภาการ
ศึกษาแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวง
ศึกษาธิการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก 3 นาย

ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรี เพื่ออนุญาตให้เป็น
มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย คณะกรรมการ
ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือน และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก
ไม่น้อยกว่า 7 คน แต่ไม่เกิน 12 คน
เป็นกรรมการ บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ไม่น้อยกว่า 3 คน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจาก
ภาคธุรกิจเอกชน

4. วิทยาลัยเอกชนที่ได้รับอนุมัติแล้ว มีฐานะ
เป็นนิติบุคคล ทุนประเดิมและทรัพย์สิน
ที่ใช้ในการจัดตั้ง และที่ได้มาภายหลังจะ
แยกจากทรัพย์สินของผู้รับใบอนุญาต
5. วิทยาลัยเอกชนสามารถให้อนุปรินญา
ปริญญาต่าง ๆ ได้เอง เมื่อได้รับใบ
รับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงาน
สภาการศึกษาแห่งชาติ โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการบริหาร สภาการศึกษา
แห่งชาติ

4. มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ที่ได้รับ
อนุมัติแล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทุนประเดิม
และทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดตั้ง และที่ได้มา
ภายหลังจะแยกจากทรัพย์สินของผู้รับใบอนุญาต
5. มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย จะทำการสอน
เพื่อให้ปริญญาชั้นใด ในสาขาวิชาใดได้
เมื่อรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
สถาบันได้รับรองวิทยฐานะมหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย นั้นแล้ว และ มหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย จะให้ประกาศนียบัตร
อนุปรินญา ปรินญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต
ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาใน มหาวิทยาลัย

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน

พ.ศ.2512

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2522

- สถาบัน วิทยาลัย ได้เมื่อรัฐมนตรี โดยคำ
แนะนำของคณะกรรมการสถาบัน ได้รับรอง
มาตรฐานการศึกษาในสาขาที่มีการสอนนั้น
6. วิทยาลัยเอกชน มีคณะกรรมการบริหาร
เป็นผู้บริหารและควบคุมดูแลกิจการ
ทั่วไปของวิทยาลัยเอกชน ผู้รับใบอนุญาต
จัดตั้งวิทยาลัยเอกชน เป็นผู้แต่งตั้ง
กรรมการบริหาร โดยความเห็นชอบ
ของรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการและมี
ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน
ร่วมเป็นกรรมการด้วย
6. มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย มีสภา
สถาบัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย และ
ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย
- สภาสถาบัน ประกอบด้วย
1. ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง
 2. กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่
เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรง
คุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต
 3. กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวน
ตาม 1 และ 2 รวมกันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
จากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการสถาบัน
7. กำหนดให้วิทยาลัยเอกชนมีผู้อำนวยการ
คนหนึ่ง ดำเนินกิจการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน และตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร
วิทยาลัยเอกชนกำหนด
7. กำหนดให้มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย
มีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครองบังคับ
บัญชา และรับผิดชอบการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
กฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ
ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

สาระสำคัญ/พ.ร.บ. วิทยาลัยเอกชน

พ.ศ. 2512

สาระสำคัญ/พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. 2522

8. ให้ผู้รับใบอนุญาตได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการตั้งวิทยาลัยเอกชนในอัตราพอสมควร และกำหนดวิธีการให้มีการสะสมทรัพย์สินไว้เพื่อก่อให้เกิดกำลังทางการเงิน เพื่อปรับปรุงคุณภาพขยายงานและดำเนินการวิจัยตามควรแก่วิสัยของสถาบันชั้นอุดมศึกษา เงินและทรัพย์สินของวิทยาลัยเอกชน จึงแบ่งออกเป็นกองทุนทั่วไป เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติหรือบำรุงรักษาแผนงานเดิม และกองทุนทรัพย์สินถาวร เพื่อการขยายงานกองทุนวิจัยห้องสมุดเพื่อใช้ในการวิจัย และกองทุนสงเคราะห์เพื่อสร้างสวัสดิภาพและสวัสดิการให้แก่ผู้สอนและลูกจ้างของวิทยาลัย

และมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

8. ให้ผู้รับใบอนุญาตได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการตั้งมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ในอัตราพอสมควร และกำหนดวิธีการให้มีการสะสมทรัพย์สินไว้เพื่อก่อให้เกิดกำลังทางการเงิน เพื่อปรับปรุงคุณภาพ ขยายงาน และดำเนินการวิจัยตามควรแก่วิสัยของสถาบันชั้นอุดมศึกษา เงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย จึงแบ่งออกเป็นกองทุนทั่วไป เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย กองทุนทรัพย์สินถาวร เพื่อใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย กองทุนวิจัย และห้องสมุดเพื่อใช้ในการวิจัย และการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด และกองทุนสงเคราะห์ เพื่อใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำหรือการจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

สารระสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน

สารระสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2512

พ.ศ.2522

- และการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ
เจ้าหน้าที่ของ มหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัยและครอบครัว ทั้งนี้ตามข้อบังคับ
ของสภาสถาบัน
๙. ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบในการ
จัดทำบัญชี งบดุล และงบเปลี่ยนแปลง
การเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ
คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยเอกชน
แต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็น
ผู้ตรวจสอบ
๙. ให้ผู้บริหารสถาบัน เป็นผู้รับผิดชอบในการ
จัดทำบัญชี งบดุล และงบการเปลี่ยนแปลง
การเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี
ของมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัยให้ถูกต้อง
ตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด ให้สภาสถาบัน
แต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชี
มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ทุกปี
10. ในกรณีที่การศึกษาของวิทยาลัยเอกชน
เสื่อมลงกว่ามาตรฐานการศึกษาที่ได้รับ
การรับรองไว้ สำนักงานสภาการศึกษา
แห่งชาติ โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการบริหาร สภาการศึกษา
แห่งชาติ อาจเพิกถอนใบรับรอง
มาตรฐานการศึกษาได้ เมื่อได้ส่งคำเตือน
และวิทยาลัยเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำเตือน
ภายในระยะเวลาอันสมควร
10. เมื่อปรากฏว่า มหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัยใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขา
ใดแล้ว มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย นั้น
ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎทรวงหรือการจัดการศึกษาของ
มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ใดเสื่อมลง
จากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน
มีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้
1. เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไข
สิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด
ซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน

พ.ศ.2512

สาระสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2522

2. สิ่งใ้ทรงรับนักศึกษาในสาขาวิชาใด

สาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา เมื่อไม่

ปฏิบัติตาม 1

3. เพิกถอนการรับรองมาตรฐาน

การศึกษา

4. เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

5. เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้ง

มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

11. กระทรวงศึกษาธิการจะ เข้าบริหาร

และควบคุมดูแลกิจการของวิทยาลัย

เอกชน โดยตั้งกรรมการเข้า

ดำเนินการแทนคณะกรรมการบริหาร

ของวิทยาลัยเอกชน ถ้าวิทยาลัย

เอกชน มีเหตุอย่างหนึ่ง อย่างใด

ดังต่อไปนี้คือ

ก. มีฐานะการเงินไม่มั่นคง

ข. ผ่าฝืนพระราชบัญญัติวิทยาลัย

เอกชน ข้อกำหนด และกฎกระทรวง

จนอาจเสียหายแก่วิทยาลัยเอกชน

ค. หยุดการสอนนานเกินควร

ง. ดำเนินการขัดต่อความมั่นคง

ความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย หรือ

ศีลธรรมอันดีของประชาชน

11. ทบวงมหาวิทยาลัยจะ เข้าบริหารและควบคุม

ดูแลกิจการของ มหาวิทยาลัย สถาบัน

วิทยาลัย โดยตั้งคณะกรรมการเข้าดำเนินการ

แทนสภาสถาบัน ถ้า มหาวิทยาลัย สถาบัน

วิทยาลัย มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด

ดังต่อไปนี้ คือ

1. มีฐานะการเงินไม่มั่นคง

2. ผ่าฝืนพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน กฎหมาย ข้อกำหนด จนอาจเกิดความ

เสียหายแก่ มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

3. หยุดการสอนนานเกินควร

4. ดำเนินการขัดต่อความมั่นคง

ความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย หรือ

ศีลธรรมอันดีของประชาชน

สารสำคัญ/พ.ร.บ.วิทยาลัยเอกชน

สารสำคัญ/พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2512

พ.ศ.2522

<p>12. เปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย
เอกชนและเลิกกิจการได้ โดยให้
พิจารณาถึงประโยชน์ของนักศึกษาที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในกรณีที่เลิกกิจการ ถ้ามี
ทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด หลังจากชำระ
บัญชีแล้วให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต</p> <p>13. ผู้อำนวยการและผู้สอนอาจถูกถอนใบ
อนุญาตถ้าทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ทำการฝ่าฝืนข้อกำหนดของวิทยาลัย
เอกชน ดำเนินการเป็นภัยต่อความมั่นคง
หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือ
ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม
อันดีของประชาชน</p> | <p>12. เปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตตั้งมหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย และเลิกกิจการได้ โดยให้
พิจารณาถึงประโยชน์ของนักศึกษาที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในกรณีที่เลิกกิจการ ถ้ามีทรัพย์สิน
เหลืออยู่เท่าใด หลังจากชำระบัญชีแล้ว
ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต</p> <p>13. ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ ในมหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย อาจถูกถอนใบอนุญาต
ถ้าทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ทำการฝ่าฝืน
ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัย ดำเนินการเป็นภัยต่อความมั่นคง
หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี
ของประชาชน</p> |
|--|--|

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน : ระยะเปลี่ยนแปลง (พ.ศ.2520-2524)

การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ.2522

ในการที่เอกชนจะจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น เมื่อได้มีการ
ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 แล้ว การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ
จะยึดพระราชบัญญัติ กฎทรวง ประกาศ ระเบียบและแนวทาง ดังต่อไปนี้ คือ

1. พระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522

2. กฎทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522
3. ประกาศและระเบียบทบวงมหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัยและกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
4. แนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัย เอกชน
5. แนวทางการเสนอโครงการขออนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
6. แนวทางการขอเปิดดำเนินการสาขาวิชาต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
7. หลักการและเหตุผลในการจัดทำแผนการเงิน (302)

วิธีการขออนุญาตจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้ขออนุญาตจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

1. ศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ในเรื่องของปรัชญาและภารกิจของการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ซึ่งได้มีระบุไว้ชัดเจนในหมวดที่ 1 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในมาตราที่ 8 ซึ่งบัญญัติว่า "สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ"

2. จะต้องเข้าใจถึงประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. มหาวิทยาลัย
2. สถาบัน
3. วิทยาลัย

โดยได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ซึ่งได้ขยายความลักษณะของแต่ละประเภทไว้ตามหลักเกณฑ์ ซึ่งกำหนดไว้เป็นกฎทรวง ฉบับที่ 2 การศึกษาดังกล่าว เพื่อให้ผู้ขออนุญาตได้เข้าใจถึงฐานะของสถานศึกษาที่ตนต้องการจะจัดตั้ง โดยพิจารณาถึงความพร้อมเป็นหลักนั่นเอง

3. จะต้องเป็นเจ้าของในกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีรายละเอียดให้ศึกษาในกฎทรวง ฉบับที่ 3 ซึ่งออกตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522

4. จะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตจัดตั้ง โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ซึ่งกำหนดไว้ละเอียดในกฎทรวงฉบับที่ 10 ซึ่งออกตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ที่บัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต ให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน การขอใบอนุญาตให้จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในกฎทรวง

ดังนั้นตามกฎทรวงฉบับที่ 10 ผู้ขออนุญาตจัดตั้งจะต้องยื่นคำขอตามแบบ ทม.2 โดยต้อง แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียด ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังนี้คือ

- (1) หลักการและเหตุผล
- (2) ชื่อสถาบัน
- (3) เครื่องหมายของสถาบัน
- (4) วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง
- (5) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
- (6) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้งและโครงการใช้จ่าย
- (7) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (8) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การศึกษา และการวัดผลการศึกษาและห้องสมุด
- (9) วิธีรับนักศึกษา และให้นักศึกษาออก
- (10) การกำหนด เครื่องแบบ การแต่ง เครื่องแบบของนักศึกษา
- (11) โครงการจัดหาคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่
- (12) การกำหนดตำแหน่ง และคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์ การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการ ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

2. ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 13

สำหรับโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ 1 ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่ผู้ขออนุญาตจะต้องเสนอรายละเอียดต่าง ๆ ให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ โดยการเขียนโครงการจัดตั้งนั้น จะศึกษาได้จากแนวทางการเสนอโครงการขออนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและแนวทางขอเปิดดำเนินการสาขาวิชาต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยดูจากประกาศและระเบียบทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2520 และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522

เมื่อโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับความเห็นชอบจากทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ขออนุญาตจัดตั้งจะต้องจัดทำข้อกำหนดของสถาบัน โดยข้อกำหนดของสถาบันอย่างน้อยต้องมีรายการต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ดังนี้

- (1) ชื่อ
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
- (4) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้งและโครงการใช้จ่าย
- (5) อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม
- (6) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การศึกษา และการวัดผลการศึกษา
- (7) วิธีการรับนักศึกษา และให้นักศึกษาออก
- (8) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (9) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (10) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์ การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(11) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทรวง

หลังจากนั้นจึงนำเสนอทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณา และเมื่อทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาข้อกำหนดของสถาบันเสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันให้กับผู้ขออนุญาตจัดตั้ง เพื่อจะจะสามารถดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เช่น ก่อสร้างอาคารต่าง ๆ จัดหาคณาจารย์และบุคลากร จัดหาวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอน จัดหาหนังสือตำรับตำราในห้องสมุด โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สถาบัน รวมทั้งต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ซึ่งบัญญัติว่า

ผู้รับใบอนุญาตจะต้อง เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดในกฎทรวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอดจากภาระติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

5. จะต้องทำการเสนอขออนุญาตเปิดดำเนินการและขอรับรองวิทยฐานะสถาบัน

ถึงแม้ว่าผู้ขออนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย แล้วก็ตาม ผู้ขออนุญาตจัดตั้งก็ยังไม่สามารถเปิดดำเนินการเรียนการสอนได้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ซึ่งบัญญัติว่า

ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขาวิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาต และการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎทรวง

การขออนุญาตเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขาวิชาใด ผู้ขออนุญาตจัดตั้งจะต้องปฏิบัติตามกฎทรวงฉบับที่ 4 และพร้อมกับการขออนุญาตเปิดดำเนินการ ผู้ขออนุญาตจะต้องขอรับรองวิทยฐานะสถาบันพร้อมกันไป ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ซึ่งบัญญัติว่า

..สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใดในสาขาวิชาใดได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้รับรองวิทยฐานะสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนนั้น แล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอรับรองวิทยฐานะ สถาบัน ผู้ขออนุญาตจัดตั้งต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 และเช่นเดียวกันคือ ผู้ขออนุญาตจัดตั้งจะต้องนำเรื่องราวพร้อมเอกสารต่าง ๆ เสนอทบวง มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา และเมื่อทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาการขอเปิดดำเนินการตามมาตรา 15 และการขอรับรองวิทยฐานะตามมาตรา 47 เสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันจะออกใบอนุญาตเปิดดำเนินการสาขาวิชาในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน และใบรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้กับผู้ขออนุญาตจัดตั้ง ซึ่งเมื่อถึง ขั้นตอนนี้ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสามารถรับนักศึกษา และเปิดดำเนินการเรียนการสอนได้เป็นต้นไป

ในปี พ.ศ.2520 ได้มีเอกชนยื่นขอจัดตั้งวิทยาลัย 2 แห่งคือ (303)

1. วิทยาลัยลานนา ผู้ยื่นคำขอคือ นายสุนทร ศิวาลัย
2. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ ผู้ยื่นคำขอคือ นายจิระศักดิ์ คณาสวัสดิ์

ในครั้งนี้ คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน ได้ให้ข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันสภาพ การณ์ต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก จึงเห็นควรนำหลักเกณฑ์การจัดตั้ง วิทยาลัยเอกชนมาพิจารณาทบทวนใหม่เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (304)

กองวิทยาลัยเอกชนจึงได้ดำเนินการแก้ไขรายละเอียดบางประการให้เหมาะสมกับ สภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบัน และร่างเกณฑ์การขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน อันได้แก่ "แนวทางการ ขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน" ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน ตามมติ การประชุมครั้งที่ 4/2521 วันที่ 14 เมษายน 2521 (รายละเอียดของ "แนวทางการขอจัดตั้ง วิทยาลัยเอกชน" ดูได้จากภาคผนวก ข) (305)

เป็นอันว่าเอกชนผู้ใดที่สนใจจะขอรับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนจะต้องปฏิบัติตามแนว ทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน นั้น

สำหรับวิทยาลัยคณาสวัสดิ์ นายจิระศักดิ์ คณาสวัสดิ์ ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยได้ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522 (306)

ส่วนวิทยาลัยลานนานั้น ยังอยู่ในระหว่างปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ อยู่ จึงยังมิได้
รับอนุญาตให้จัดตั้ง (307)

ต่อมาในต้นปี พ.ศ.2522 ได้มีเอกชน 1 ราย คือ บริษัทกรุงเทพอุตสาหกรรม
ขออนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยกรุงเทพอุตสาหกรรม (308) แต่ยังมีพื้นที่จะได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง
ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นอีกครั้งหนึ่งคือ ได้มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ สำหรับการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน นั่นคือ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 (309) |
ซึ่งบัญญัติขึ้นใช้แทนพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 ดังรายละเอียดได้กล่าวแล้วในตอนต้น

เป็นอันว่าช่วงนี้ก่อนการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ มีวิทยาลัยเอกชนถือกำเนิดขึ้นอีก
1 แห่ง คือ วิทยาลัยคณาสวัสดิ์

หลักการและเหตุผลในการจัดตั้งความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย เอกชน
เป็นดังนี้ คือ

1. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นด้วยหลักการและเหตุผลที่ว่า

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ในภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีการปรับปรุง
และขยายการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอย่างกว้างขวาง แต่มีสถาบันอุดมศึกษาที่ประสา
ปริญญาตรีในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพียงแห่งเดียวคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่วนสถาบัน
อุดมศึกษาอื่นนั้น ประสาทเฉพาะปริญญาสาขาอาชีพครูเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ นักเรียน
ชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนไม่น้อยจึงมุ่งเข้าศึกษาในส่วนกลางทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ
และวิทยาลัยเอกชน ทำให้สิ้นเปลือง และก่อปัญหาสังคมแก่ชุมชนชนนครหลวง ถึงกระนั้น
ก็ยังมีนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ไม่มีโอกาสศึกษาต่ออีกเป็นจำนวนมาก
ยิ่งนับปีก็ยิ่งทวีจำนวนมากขึ้น หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ย่อมจะเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา
เป็นอเนกประการ

เพื่อเป็นการช่วยผ่อนคลาญปัญหานี้ จึงพิจารณาเห็นว่า หากจะได้มีการจัดตั้งวิทยาลัย
เอกชนขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็คงจะผ่อนคลาญปัญหาต่าง ๆ ลงไปได้เป็นอันมาก
ทั้งยังเป็นการยกระดับการศึกษาในภูมิภาคนี้โดยตรงอีกทางหนึ่งด้วย (310)

โดยวิทยาลัยได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522

ณ จังหวัดมหาสารคาม (311)

วัตถุประสงค์

วิทยาลัยคณาาสตร์ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปิดสอนวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษาชั้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมุ่งให้กุลบุตร กุลธิดา ได้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพ เป็นกำลังสำคัญของชาติบ้านเมืองได้
2. เพื่อช่วยรัฐลดปัญหาการขาดแคลนสถานที่เรียน สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เป็นการช่วยให้บุคคลเหล่านั้นมีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้มากขึ้น
3. เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนในภูมิภาคนี้ให้สูงขึ้น ทำให้มีประชากรที่มีคุณภาพสูงเพิ่มขึ้น อันจะเป็นกำลังในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ

สำหรับวิทยาลัยกรุงเทพดุสิตเวชการ ซึ่งได้ขออนุญาตจัดตั้งไว้เมื่อต้นปี พ.ศ.2522 นั้น คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ 4/2523 ว่า "ไม่อนุญาตให้ดำเนินการเพื่อจัดตั้งวิทยาลัยกรุงเทพดุสิตเวชการ เพราะผู้ขอจัดตั้งยังไม่ปฏิบัติตามโครงการและเงื่อนไขที่ได้อนุมัติในหลักการไว้ในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินที่จะจัดตั้งเป็นวิทยาลัย" (312)

ในปลายปี พ.ศ.2522 ได้มีเอกชนอีก 1 รายคือ นางนวลศรี อีรเนตร ขออนุญาตจัดตั้งและเปิดดำเนินการวิทยาลัยศรีสิทธิ แต่มิได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ทั้งนี้เนื่องมาจากวิทยาลัยดังกล่าวได้เปิดดำเนินการในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยเปิดรับสมัครนักศึกษา ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย (313)

ในปี พ.ศ.2523 ได้มีการขออนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยหัวเฉียวขึ้นอีกแห่งหนึ่ง โดยมูลนิธิฮั่วเคี้ยวบ่อเด็กเซี่ยงคิง (บ่อเด็กคิง) (314) ซึ่งก็ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งได้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2524 (315)

หลักการและเหตุผลในการจัดตั้งความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย เป็นดังนี้

วิทยาลัยหัวเฉียวได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นด้วยเหตุผลที่ว่า โรงพยาบาลหัวเฉียวซึ่งเป็นกิจการสาธารณกุศลของมูลนิธิบ่อเด็กคิง ได้ขยายกิจการจากโรงพยาบาลสุติ-นรีเวช เป็นโรงพยาบาลทั่วไปให้บริการแก่ประชาชนทุกสาขาการแพทย์ขนาดประมาณ 750 เตียง แต่ยังมี

สามารถเปิดบริการได้เพียงประมาณ 400 เตียง เนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์และพยาบาลเป็นจำนวนมาก และเพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระ และสนองนโยบายของรัฐในการผลิตเจ้าหน้าที่ด้านการพยาบาลและผดุงครรภ์มาช่วยพัฒนาประเทศชาติ (316) โดยวิทยาลัยหัวเฉียวนั้น ได้รับการพัฒนาขึ้นจากโรงเรียนผดุงครรภ์และอนามัย โรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งได้เปิดดำเนินการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2484 ซึ่งผดุงครรภ์ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เป็นที่ยอมรับของสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และทางสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้พิจารณารับรองเทียบอัตราเงินเดือนแก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาและได้รับประกาศนียบัตรวิชาผดุงครรภ์และอนามัยโรงพยาบาลหัวเฉียว ได้เทียบเท่าข้าราชการพลเรือนสามัญ ชั้นจัตวาอันดับ 2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตพยาบาลระดับวิชาชีพ
2. ให้บริการสังคมทางด้านวิชาการ และบริการสุขอนามัย โดยให้ความร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ
3. ทำการศึกษาวิจัยทางการพยาบาล และให้บริการด้านการศึกษาวิจัยทางการพยาบาล
4. ให้ความร่วมมือกับรัฐฯ โดยตรงในการพัฒนาสุขภาพปวงชน

หลักสูตรและการสอน

คณะและสาขาวิชาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษา

ในปีการศึกษา 2520 ในต้นปีการศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบงานวิทยาลัย เอกชน คือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้มีการปรับปรุงฐานะของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จากการเป็นทบวงในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นทบวงซึ่งไม่สังกัดส่วนราชการอื่น และเปลี่ยนชื่อจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้การดำเนินงานของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (317)

ในเรื่องหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษาสำหรับปีการศึกษาที่สำคัญคือ วิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ได้เสนอปัญหาและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการดูแลวิทยาลัยเอกชน ต่อท่าน

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อคราวเข้าเยี่ยมคำนับท่านในวันที่ 12 ธันวาคม 2520 สภาพปัญหาเรื่องหนึ่งที่วิทยาลัยเอกชนยกขึ้นก็คือ เรื่องของการคงมีอยู่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกอันเป็นคณะกรรมการ ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการพิจารณารับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนเอง ซึ่งเรื่องนี้ทางทบวงมหาวิทยาลัย ได้ร่วมพิจารณาปัญหานี้กับวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ผลของการประชุมในเรื่องคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเป็นดังนี้คือ

2. สำหรับเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกนั้น ทบวงฯ เห็นว่าควรจะคงคณะกรรมการฯ นี้ไว้ โดยรับหลักการในการปรับปรุงในเรื่ององค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก โดยจะปรับปรุงดังนี้

2.1 ในเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ซึ่งทบวงฯ เห็นด้วยในการพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งเรื่องนี้ที่ประชุมได้มอบหมายให้ทบวงมหาวิทยาลัย และนายอำนวย ทะพิงค์แก ผ.อ.พายัพ เป็นผู้พิจารณาดำเนินการร่วมกัน

2.2 ในเรื่องหน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ซึ่งทบวงฯ ก็พยายามปรับปรุงให้มีลักษณะการดำเนินงานในทางวิชาการมากขึ้น ซึ่งขณะนี้ทบวงฯ ก็ได้ตกลงกับกระทรวงการคลังในเรื่องอัตราค่าตอบแทนเพื่อรัฐจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายค่าตอบแทน สำหรับคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกเอง (318)

ในปีการศึกษา 2520 คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยเอกชนมีสาระที่สำคัญเป็น 4 ประการ ดังนี้คือ (319)

1. ในระดับปริญญาตรี รัฐอนุญาตให้เปิดคณะนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ได้ในวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และวิทยาลัยศรีปทุม

2. ในระดับอนุปริญญา ได้มีการปรับปรุง โดยเปิดการสอนเป็น 2 คณะคือ

1. คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การเลขานุการ) ในวิทยาลัยการค้า
2. คณะพยาบาล สาขาวิชาพยาบาล (3 ปี) (พยาบาลและอนามัย) ในวิทยาลัยแพทย์

3. ตามรายงานการศึกษาประจำปีการศึกษา 2520 ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าไม่มีการเปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร (3 ปี)

เหมือนเช่นปีการศึกษา 2519 คงมีเพียงระดับประกาศนียบัตรหลักสูตรเพิ่มเติม 6 เดือน
 ต่อจากอนุปริญญา ซึ่งมีเพียง สาขาวิชาพยาบาล สาขาเดียวเช่นเดิม

4. สำหรับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.วส.) ยังคงเปิดสอน เช่น
 เดิมในวิทยาลัยเอกชน 3 แห่งคือ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยศรีปฐม และวิทยาลัยเอเชีย
 อากเนย์ แต่ได้มีการปรับปรุงในเรื่องการเรียกชื่อคณะและสาขาวิชาดังนี้คือ ได้มีการเปิดสอน
 แบ่งเป็น 2 คณะ ตามลำดับดังนี้

1. คณะโพลิเทคนิค

- สาขาวิชาช่างยนต์
- สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
- สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

2. คณะบริหารธุรกิจ

- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการเลขานุการ

สำหรับปีการศึกษา 2521 อันเป็นปีสุดท้ายของการใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน
 พ.ศ. 2512 ในส่วนของเรื่องหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษา
 มีสิ่งที่สำคัญคือ เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 พ.ศ. 2521 เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2521 จากผลแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ทำให้หน้าที่ในการ
 ให้ความเห็นชอบการรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน ไม่เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ
 การศึกษาแห่งชาติอีกต่อไป หน้าที่ดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยไปโดยปริยาย
 (320)

สำหรับในเรื่องของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.วส.) ปรากฏว่า
 ได้มีการเริ่มเรียกร้องที่จะจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.วส.) ขึ้นบ้าง
 โดยผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้อง
 พิจารณาใคร่ครวญกันอย่างรอบคอบต่อไป (321)

นอกจากนี้ที่สำคัญคือ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกแนวทางการเสนอโครงการขออนุญาต เปิดสอนหลักสูตร/สาขาวิชาใหม่ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการถือปฏิบัติในการให้วิทยาลัยเอกชน เสนอข้อมูล เมื่อมีความประสงค์จะขออนุญาต เปิดสอนหลักสูตร/สาขาวิชาใหม่ (322)

ในปีการศึกษา 2521 คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยเอกชน ได้มีการ เปิด คณะและสาขาวิชาเพิ่มขึ้นดังนี้คือ (323)

1. ในระดับปริญญาตรี ได้มีการเปิดสอนเพิ่มขึ้นอีก 2 คณะ 5 สาขาวิชา ได้แก่
 - 1.1 คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาและสาขาวิชา การบริหารงานบุคคล เปิดสอนในวิทยาลัยพ่ายัพ
 - 1.2 คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศาสตร์ เปิดสอนในวิทยาลัยเกริก
2. ในระดับอนุปริญญา ได้มีการเปิดสอนเพิ่มขึ้น 1 คณะ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งเปิดสอนในวิทยาลัยศรีปทุม

จเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2520 และ 2521 อันเป็น 2 ปีการศึกษาสุดท้ายที่ วิทยาลัยเอกชน อยู่ภายใต้กฎหมายการศึกษาฉบับแรกคือพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ในเรื่องหลักสูตรและการสอน ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ได้เริ่มมีการปรับปรุงในเรื่องของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก อันเป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่เพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา
2. ทบวงมหาวิทยาลัย ได้รับหน้าที่การรับรองมาตรฐานการศึกษา มาจากคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ด้วยผลแห่งการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ คือพระราชบัญญัติ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521
3. ในเรื่องหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีแนวโน้มว่า โรงเรียนราษฎร์ อาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มเรียกร้องที่จะขอจัดการศึกษาระดับนี้บ้าง
4. ทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกแนวทางการ เสนอโครงการขออนุญาต เปิดสอน หลักสูตร/สาขาวิชาใหม่ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการถือปฏิบัติในการให้วิทยาลัยเอกชน เสนอ ข้อมูลเมื่อมีความประสงค์จะขออนุญาต เปิดสอนหลักสูตร/สาขาวิชาใหม่

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 นับได้ว่าเป็นกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชนฉบับที่ 2 ซึ่งในเรื่องของเหตุผลและความจำเป็นและสาระสำคัญของการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นนั้น ได้มีกล่าวไว้แล้วอย่างละเอียดในตอนต้น สำหรับในเรื่องหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสาระที่สำคัญคือในเรื่องเปิดดำเนินการสาขาวิชาในมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติฯ ได้กล่าวว่า

ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสาขาวิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวง

และสำหรับในเรื่องการพิจารณาหลักสูตร การรับรองวิทยฐานะและการรับรองมาตรฐานการศึกษาได้มีระบุไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 25 ข้อ 3 และข้อ 4 อันเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน ดังนี้คือ

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(4) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

นอกจากนี้ ในเรื่องหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ได้มีกล่าวไว้อย่างละเอียดในหมวด 4 ว่าด้วยเรื่อง ประกาศนียบัตร ประสิทธิภาพ และเครื่องหมายวิทยฐานะ ตั้งแต่มาตรา 47 จนถึง 52 และในหมวด 6 ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในมาตรา 74 (รายละเอียดดังในภาคผนวก ฎ)

ตามรายละเอียดดังกล่าวของพระราชบัญญัติฯ ได้มีบ่งไว้ในกฎทบทวง สำหรับมาตรา 15 นั้น ทบวงได้ออกเป็นกฎทบทวงฉบับที่ 4 สำหรับมาตรา 47 ขยายความโดยกฎทบทวง ฉบับที่ 5 มาตรา 48 โดยกฎทบทวงฉบับที่ 6 และฉบับที่ 8 มาตรา 50 โดยกฎทบทวงฉบับที่ 9 มาตรา 51 โดยกฎทบทวงฉบับที่ 13 และมาตรา 52 โดยกฎทบทวงฉบับที่ 14 (324)

ในปีการศึกษา 2522 ในเรื่องหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษาเป็นดังนี้คือ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับโครงการการศึกษาพยาบาล เน้นการผลิต

พยายาม โดยเฉพาะทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงสาธารณสุข และปรากฏว่ากระทรวง
ศึกษาธิการได้อนุญาตให้โรงเรียนราษฎร์เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ ซึ่งใน
เรื่องนี้คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 7/22 วันจันทร์ที่ 20
สิงหาคม 2522 ได้พิจารณาและมีมติให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งปรับปรุงมาตรฐานการศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ให้มีมาตรฐานการศึกษา
ทัดเทียมกับมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และให้ทบวง
มหาวิทยาลัยร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการควบคุมมาตรฐานนี้ด้วย (325)
และในช่วงนี้วิทยาลัยพ่ายฟ์ได้ขอเปิดหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องจากระดับอนุปริญญา และขอ
เปิดสอนระดับปริญญาโทในสาขาวิชาศาสนศาสตร์ด้วย (326)

สำหรับสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษาในปีการศึกษา 2522
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีคณะและสาขาวิชาที่เปิดเพิ่มดังนี้ (327)

1. ในระดับปริญญาตรี คณะและสาขาวิชาที่เปิดเพิ่มในปีการศึกษา 2522 เป็น
ดังนี้

ก. คณะบริหารธุรกิจ เปิดเพิ่มอีก 2 สาขาวิชาคือ

1. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
2. สาขาวิชาการจัดการ ในวิทยาลัยกรุงเทพ

ข. คณะศิลปศาสตร์ เปิดเพิ่ม 1 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ในวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

ค. คณะสังคมศาสตร์ เปิดเพิ่ม 3 สาขาวิชาในวิทยาลัยพ่ายฟ์คือ

1. สาขาวิชาการเลขานุการ
2. สาขาวิชาการบัญชี
3. สาขาวิชาการตลาด

ง. คณะใหม่ที่อนุญาตให้จัดตั้ง 2 คณะคือ

1. คณะศาสนศาสตร์ สาขาวิชาเทววิทยา ในวิทยาลัยแสงธรรม
2. คณะสื่อสารมวลชน สาขาวิชาสื่อสารมวลชน ในวิทยาลัยเกริก

2. ระดับอนุปริญญา ระดับประกาศนียบัตรหลักสูตรเพิ่มเติม 6 เดือน ต่อจาก
อนุปริญญา ยังคงเป็นเช่นเดิม

3. สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้มีการเปลี่ยนแปลง แบ่งเป็น
2 ระดับคือ ระดับ ปวส.2 ปี และ ปวส. 3 ปี

ก. ระดับ ปวส.2 ปี คือคณะและสาขาวิชาเดิมที่เปิดโดยเพิ่มคณะเกษตรศาสตร์
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร ในวิทยาลัยคณาวิสัยดี

ข. ระดับ ปวส.3 ปี ได้แก่ คณะโพลิเทคนิค เปิดสอน 2 สาขาวิชาคือ

1. สาขาวิชาช่างโยธา
2. สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

ในปีการศึกษา 2523 ในเรื่องหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐาน
การศึกษานั้น ได้มีการพิจารณากันถึงเรื่องการจัดการศึกษาโดยเอกชน ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งครั้งนี้คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้มีมติเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
เอกชน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ ข้อเสนอ
การจัดการศึกษาเอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนี้ คือ มาตรการระยะสั้น
ในวิทยาลัยเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญา และระดับ ปวส. อยู่แล้ว
ให้คงดำเนินการต่อไป สำหรับโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
สามารถเปิดสอนระดับปวส.ได้ แต่จะเปิดหลักสูตรที่สูงกว่านี้ไม่ได้ ทั้งนี้ให้กระทรวงศึกษาธิการ
และทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมกันควบคุมดูแลให้มีคุณภาพทัดเทียมกัน (328)

นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่าได้ปรับปรุงการศึกษาพยาบาลเป็นระดับ
2 ปี และ 4 ปี และส่งหลักสูตรพยาบาลและผดุงครรภ์ (ระดับต้น) ของกระทรวงสาธารณสุข
ให้ทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาจัดตั้งวิทยาลัย เอกชน
ในสาขาการพยาบาล (329)

สำหรับในเรื่องการเปิดสอนภาคค่ำหรือภาคสมทบในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
ทบวงมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการสถาบัน ได้ลงมติว่า หลักการในการอนุญาตให้การเปิด
ดำเนินการการสอนไม่ว่าสาขาวิชาใด จะต้องคำนึงถึงความพร้อม มาตรฐานการศึกษา และ

บวระสมการณั การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น (330):

ในปีการศึกษา 2523 คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีสาขาวิชาที่เปิดเพิ่มในระดับปริญญาตรีในวิทยาลัย เอกชนต่าง ๆ 4 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เปิดในวิทยาลัยคณาสวัสดิ์
2. สาขาวิชาวรรณคดีอังกฤษ เปิดใน วิทยาลัยการค้า
3. สาขาวิชาโฆษณา เปิดใน วิทยาลัยกรุงเทพ
4. สาขาวิชา บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เปิดใน วิทยาลัยการค้า

ในปีการศึกษา 2524 ได้มีการส่งเสริมการศึกษาในสาขาวิชาพยาบาล และทบวง มหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง พ.ศ.2524 โดยคณะกรรมการสถาบัน และได้มีการกำหนดสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ว่า เป็นสาขาวิชาที่จำเป็นเร่งด่วนและขาดแคลน (331)

คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอน และการรับรองมาตรฐานการศึกษาในปีการศึกษา 2524 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นดังนี้คือ

1. ระดับปริญญาตรี
 - ก. คณะสังคมศาสตร์ เปิดเพิ่ม 1 สาขาวิชา คือ
 1. สาขาวิชาจิตวิทยา ในวิทยาลัยพ่ายัพ
 - ข. วิทยาลัยกรุงเทพ ได้จัดตั้ง คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสอน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาวารสารศาสตร์
2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2 ปี)
 - ก. คณะเกษตรศาสตร์ เปิดเพิ่ม 1 สาขาวิชาคือ
 1. สาขาวิชาพืชไร่ ในวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) พัฒนาการของคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในแต่ละสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชน เป็นดังตารางที่ 35

ในเรื่องการรับรองมาตรฐานการศึกษา สาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนโดยเฉพาะในปีการศึกษา 2524 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ปรากฏว่า สาขาวิชาที่ยังมิได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาอย่างสมบูรณ์ เป็นดังนี้คือ

ชื่อวิทยาลัย	สาขาวิชา
1. วิทยาลัยเกริก	1. ภาษาอังกฤษ
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	1. การโฆษณา
3. ศรีปทุม	1. การบริหาร 2. การเงินและการธนาคาร
4. ธุรกิจบัณฑิตย์	-
5. การค้า	1. การบริหารทั่วไป 3. ภาษาอังกฤษ 2. การบริหารงานอุตสาหกรรม 4. วรรณคดีอังกฤษ
6. อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-
7. เอเชียอาคเนย์	1. การบัญชี 2. การตลาด
8. เทคนิคสยาม	-
9. พายัพ	1. จิตวิทยา 2. การพยาบาลและผดุงครรภ์
10. แสงธรรม	-
11. วิทยาลัยคณาวิสัย	1. สาขาวิชาพืชไร่ 2. สาขาวิชาการบัญชี 3. สาขาวิชาการตลาด 4. สาขาวิชาภาษาไทย 5. สาขาวิชาประวัติศาสตร์ 6. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 7. สาขาวิชานิติศาสตร์ 8. สาขาวิชาคณิตศาสตร์
12. วิทยาลัยหัวเฉียว	1. การพยาบาลและผดุงครรภ์

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นักศึกษา

คุณสมบัติของผู้รับการศึกษา ยังคง เป็นไปเช่นเดิม ถึงแม้จะได้มีการเปลี่ยนแปลง
กฎหมายการศึกษาลบับใหม่ก็ตาม

ส่วนวิธีการคัดเลือกนักศึกษานั้น ก็เช่นเดียวกันแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจะคัด
เลือกนักศึกษาด้วยตนเอง โดยจะระบุวิธีการคัดเลือกนักศึกษาของตนไว้ในข้อกำหนด

สำหรับจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษในวิทยาลัย เอกชนในปีการศึกษา
2520 - 2524 ยอดรวมนักศึกษาทุกระดับ จำแนกตามเพศของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเพิ่มขึ้น
ทุกปี โดยเฉพาะมีนักศึกษาหญิง เข้ารับการศึกษามากกว่านักศึกษาชาย ในทุก ๆ ปีการศึกษา
(รายละเอียด ตารางที่36)และอัตราการเพิ่มของจำนวนนักศึกษาในวิทยาลัย เอกชนระหว่างปี
การศึกษา 2520 - 2524 ร้อยละของการเพิ่มมากที่สุดคือ ปีการศึกษา 2520 คือ 25.49
ปีการศึกษาเพิ่มน้อยที่สุด คือปีการศึกษา 2524 คือร้อยละ 11.36 (รายละเอียด ตารางที่37)

เมื่อศึกษาจำนวนนักศึกษาของแต่ละวิทยาลัย เอกชนทุกระดับ จำแนกตามเพศ พบว่า
นักศึกษามีอัตราเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี เป็นนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย วิทยาลัยที่มีนักศึกษาน้อย
ที่สุด คือ วิทยาลัยแสงธรรมและวิทยาลัยที่มีนักศึกษามากที่สุดคือ วิทยาลัยการค้า (ดังตารางที่ 38)

เมื่อศึกษาถึงจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปรากฏว่า วิทยาลัยการค้าเป็นวิทยาลัยที่
รับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด วิทยาลัย เอกชนที่รับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
มากที่สุด คือ วิทยาลัยเทคนิคสยาม และวิทยาลัย เอกชนที่รับนักศึกษาน้อยที่สุด ระดับปริญญาตรี คือ
วิทยาลัยแสงธรรม (รายละเอียดดังตารางที่ 39)

เมื่อศึกษาถึงนักศึกษากับการออกระหว่างปี ปรากฏว่านักศึกษาที่ลาออกระหว่างปี
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 - 2524 มี จำนวนทั้งสิ้นแต่ละปีการศึกษาร้อยละ 11.48, 13.88,
13.07, 10.85 และ 9.52 นับว่าอัตราการลาออกมีแนวโน้มลดลง (รายละเอียดจากรายงาน
การศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2520-2524 ทบวงมหาวิทาลัย ดังตารางที่ 40-44)

เมื่อศึกษาเป็นรายวิทยาลัย เอกชนแต่ละปีการศึกษา พบว่าวิทยาลัย เอกชน มีอัตรา
การลาออกต่ำสุดและสูงสุด ดังนี้คือ

ปีการศึกษา	อัตราการลาออกสูงสุด	อัตราการลาออกต่ำสุด
ปีการศึกษา 2520	วิทยาลัยเกริก	วิทยาลัยพ่ายัพ
ปีการศึกษา 2521	วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2522	วิทยาลัยศรีปทุม	วิทยาลัยพ่ายัพ
ปีการศึกษา 2523	วิทยาลัยศรีปทุม	วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2524	วิทยาลัยศรีปทุม	วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 36 ยอดรวมนักศึกษาทุกระดับ จำแนกตามเพศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ระหว่างปีการศึกษา 2520-2524

ปีการศึกษา	ยอดรวมนักศึกษา (คน)	ชาย	หญิง
2520	17,637	8,359	9,278
2521	19,857	9,279	10,578
2522	22,423	10,249	12,174
2523	27,771	12,337	15,434
2524	31,001	14,353	16,648

ที่มา: "รายงานการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" ปีการศึกษา 2520-2524

สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 อัตราการเพิ่มของจำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนระหว่างปีการศึกษา 2520-2524

ปีการศึกษา	นักศึกษา		ร้อยละของการเพิ่ม นักศึกษาในแต่ละปี
	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปี	จำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ในแต่ละปี	
2520	17,637	3,582	25.49
2521	19,857	2,220	12.59
2522	22,423	2,566	12.92
2523	27,771	5,348	23.85
2524	31,001	3,230	11.63

ที่มา : แหล่งอ้างอิงเดียวกันกับตารางที่ 36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 จำนวนนักศึกษาทุกระดับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามเพศระหว่างปีการศึกษา 2520-2524

ปีการศึกษา ชื่อวิทยาลัย	2520			2521			2522			2523			2524		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
1. การค้า	4,579	1,441	3,138	3,903	1,145	2,758	3,959	1,079	2,880	5,435	1,589	3,843	5,093	1,385	3,708
2. กรุงเทพ	2,944	1,057	1,887	3,156	1,134	2,022	3,861	1,471	2,390	4,243	1,517	2,762	4,115	1,459	2,656
3. เกरिक	1,247	351	896	1,526	397	1,129	1,801	457	1,344	1,990	486	1,504	2,186	546	1,640
4. เทคนิกสยาม	2,137	1,492	645	2,989	1,729	1,260	2,989	1,729	1,260	3,867	1,952	1,915	3,411	1,810	1,601
5. ธุรกิจบัณฑิต	1,946	864	1,082	2,221	985	1,236	2,557	1,089	1,468	3,210	1,253	1,884	3,910	1,570	2,340
6. พาณิช	896	160	736	1,031	173	858	1,262	249	1,013	1,310	263	1,047	1,534	310	1,224
7. ศรีปทุม	2,417	2,004	413	2,891	2,246	645	2,975	2,296	679	2,960	2,335	625	3,676	3,029	647
8. แสงธรรม	90	90	-	122	122	-	153	151	2	166	165	1	167	166	1
9. อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	832	404	428	1,219	635	584	1,360	645	715	1,925	921	1,004	2,625	1,222	1,403
10. เอเชียอาคเนย์	549	496	53	799	713	86	992	872	120	1,550	1,352	198	2,293	1,920	373
11. ฌนาสวรรค์	-	-	-	-	-	-	514	211	303	1,188	504	684	1,991	936	1,055
รวม	17,637	8,359	9,278	19,857	9,279	10,578	22,423	10,249	12,174	27,771	12,337	15,434	31,001	14,353	16,648

ที่มา "รายงานการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" ปีการศึกษา 2520-2524 สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ จำนวนกวมเพศ และระดับการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนระหว่างปีการศึกษา 2520-2524

ปีการศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์	2520			2521			2522			2523			2524																	
	ปริญญาตรี		อวุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี		อวุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี		อวุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี		อวุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี		อวุปริญญา/ปวส.															
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง															
1. การค้า	1,310	422	888	-	-	-	1,450	425	1,025	-	-	-	1,464	421	1,043	-	-	-	1,709	499	1,210	-	-	-	1,710	552	1,158	-	-	-
2. กุฎเท	1,171	434	737	-	-	-	1,282	506	776	-	-	-	1,424	572	852	-	-	-	1,921	731	1,190	-	-	-	1,724	666	1,058	-	-	-
3. เกวีก	562	117	445	-	-	-	602	149	453	-	-	-	607	164	443	-	-	-	560	150	410	-	-	-	646	174	472	-	-	-
4. เทคโนโลยี	322	174	148	1,095	803	292	305	87	218	1,263	824	439	305	87	218	1,263	824	439	418	111	307	1,610	944	666	321	110	211	1,441	884	557
5. ธุรกิจนิเทศน์	919	398	521	-	-	-	646	297	349	-	-	-	815	342	473	-	-	-	1,240	489	751	-	-	-	1,796	718	1,078	-	-	-
6. พาณิช	313	64	249	49	-	49	331	69	262	49	-	49	253	53	200	142	32	110	292	71	221	85	1	84	509	116	393	ไม่มีข้อมูล	-	-
7. ศรีปทุม	604	369	235	849	735	114	418	242	176	946	800	146	376	240	136	1,065	895	170	350	299	51	908	763	145	686	605	81	1,231	1,049	182
8. แสงธรรม	21	21	-	-	-	-	36	36	-	-	-	-	47	45	2	-	-	-	40	40	-	-	-	-	43	43	-	-	-	-
9. อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	109	57	52	-	-	-	509	287	222	-	-	-	481	231	250	-	-	-	814	376	438	-	-	-	588	295	293	-	-	-
10. เอเชียอาคเนย์	93	42	51	252	250	2	61	31	30	407	379	28	31	13	18	460	423	37	49	14	35	902	825	77	100	30	70	1,100	986	114
11. พาราสุวดี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	247	83	164	267	128	139	453	179	274	306	159	147	468	165	303	731	439	292
รวม	5,424	2,098	3,326	2,245	1,788	457	5,640	2,129	3,511	2,665	2,003	662	6,050	2,251	3,799	3,197	2,302	895	7,926	2,960	4,966	3,811	2,692	1,119	8,591	3,474	5,117	4,503	3,358	1,145

ที่มา "รายงานการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" ปีการศึกษา 2520-2524 สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ออกระหว่างปี จำแนกตามรายวิทยาลัย ชั้นปี-ปีการศึกษา 2520

วิทยาลัย	ชั้นปีที่ 1				ชั้นปีที่ 2				ชั้นปีที่ 3				ชั้นปีที่ 4				รวมชั้นปีที่ 1-4			
	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่ ลาออก	นศ.ที่ พัก	นศ.ที่ เรียน	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่ ลาออก	นศ.ที่ พัก	นศ.ที่ เรียน	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่ ลาออก	นศ.ที่ พัก	นศ.ที่ เรียน	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่ ลาออก	นศ.ที่ พัก	นศ.ที่ เรียน	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่ ลาออก	นศ.ที่ พัก	นศ.ที่ เรียน
การศา	1,381	64	166	13.03	1,007	98	151	24.72	871	41	89	14.92	1,320	-	2	0.15	4,579	203	358	12.25
กรุงเทพ	1,171	122	116	20.32	623	18	20	6.09	462	2	3	1.08	688	6	7	1.88	2,944	148	146	9.98
เดวิก	562	72	170	43.06	240	18	44	25.83	243	6	4	4.11	202	-	-	-	1,247	96	218	25.18
เทคนิคสยาม	1,417	84	51	9.52	669	60	19	11.80	36	-	-	-	15	-	-	-	2,137	144	70	10.01
ธุรกิจบริหารธุรกิจ	914	65	63	14.00	364	31	20	14.01	425	16	9	5.88	243	8	4	4.93	1,946	120	96	11.09
พายัพ	362	-	-	-	194	-	-	-	154	-	-	-	186	-	-	-	896	-	-	-
ศรีปทุม	1,453	210	41	17.27	780	43	3	5.89	163	6	1	4.29	21	-	-	-	2,417	259	45	12.57
แสงธรรม	21	2	-	9.52	30	2	-	6.66	39	1	-	2.56	-	-	-	-	90	5	-	5.55
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	136	4	-	2.94	129	4	1	3.87	380	6	1	1.84	187	2	-	1.06	832	16	2	2.16
เอเชียอาคเนย์	353	74	20	26.62	186	5	-	2.68	-	-	-	-	-	-	-	-	539	79	20	18.36
รวมทุกวิทยาลัย	7,770	697	577	16.39	4,222	279	258	12.71	2,773	78	107	6.67	2,862	16	13	1.01	17,637	1,070	955	11.48

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 จำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนที่ออกระหว่างปี จำนวนตาม ชั้นปี และเพศ ปีการศึกษา 2521

วิทยาลัย	ชั้นปีที่ 1			ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3			ชั้นปีที่ 4			ชั้นปีที่ 1-4			
	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่	คิกเป็น	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่	คิกเป็น	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่	คิกเป็น	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่	คิกเป็น	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นศ.ที่	คิกเป็น	
		ลาออก	ร้อยละ		ลาออก	ร้อยละ		ลาออก	ร้อยละ		ลาออก	ร้อยละ		ลาออก	ร้อยละ	
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
1. การค้า	1315	59	102	12.24	1023	83	132	21.01	854	24	54	9.13	711	6	18	3.37
2. กรุงเทพ	1282	269	331	46.80	835	65	67	15.80	572	12	3	2.62	467	11	9	4.28
3. เกวีก	602	36	85	20.09	441	9	22	7.02	209	3	2	2.39	274	-	-	0.0
4. เทคนิคสยาม	1568	78	104	11.60	1223	24	27	4.17	169	-	-	0.0	29	-	-	0.0
5. ธุรกิจบัณฑิต	646	57	41	15.17	775	43	29	9.29	304	11	8	6.25	496	18	16	6.85
6. ทายัพ	380	2	7	2.36	269	3	6	3.34	193	-	1	0.51	189	-	-	0.00
7. ศรีปทุม	1364	293	78	27.19	1192	147	38	15.52	179	7	-	3.91	156	2	-	1.28
8. แสงธรรม	36	1	-	2.77	17	1	-	5.58	29	-	-	0.0	40	2	-	5.00
9. อัสสัมชัญ	509	5	3	1.57	221	8	3	4.97	122	1	-	0.81	367	-	2	0.54
10. เอเชีย	541	152	17	31.23	258	110	11	46.89	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทุกวิทยาลัย	8243	952	768	20.86	6254	493	335	13.23	2631	58	68	4.78	2729	39	45	3.07

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42

จำนวนนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่พ้นสภาพระหว่างปี จำแนกตาม ชั้น ปี และ เพศ ปีการศึกษา 2522

วิทยาลัย	ชั้นปีที่ 1				ชั้นปีที่ 2				ชั้นปีที่ 3				ชั้นปีที่ 4				รวมชั้นปีที่ 1-4			
	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ		คิด เป็น ร้อยละ	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ		คิด เป็น ร้อยละ	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ		คิด เป็น ร้อยละ	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ		คิด เป็น ร้อยละ	นักศึกษา ทั้งสิ้น	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ		คิด เป็น ร้อยละ
		ชาย	หญิง			ชาย	หญิง			ชาย	หญิง			ชาย	หญิง			ชาย	หญิง	
1. วิทยาลัยการค้า	1,209	69	138	17.12	1,096	87	115	18.43	881	44	58	11.57	773	13	18	4.01	3,959	213	329	13.69
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	1,611	209	189	24.70	727	45	38	11.42	789	11	20	3.93	734	4	5	1.23	3,861	269	252	13.49
3. วิทยาลัยเกริก	607	76	114	31.30	526	34	82	22.05	383	2	10	3.13	285	2	8	3.51	1,801	114	214	18.21
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	1,568	51	100	9.63	1,223	17	43	4.91	169	10	30	23.67	29	-	-	-	2,989	78	173	8.40
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	815	95	88	22.45	531	40	34	13.94	703	26	15	5.83	442	20	6	5.88	2,557	181	143	12.67
6. วิทยาลัยพายัพ	395	2	8	2.53	386	-	1	0.26	264	-	-	-	217	-	3	1.38	1,262	2	12	1.11
7. วิทยาลัยศรีปทุม	1,441	292	61	24.50	921	192	84	29.97	461	26	28	11.71	152	12	1	8.55	2,975	522	174	23.39
8. วิทยาลัยแสงธรรม	47	16	1	36.17	32	6	-	18.75	47	2	-	4.26	27	-	-	-	153	24	1	16.34
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	604	3	4	1.16	398	8	8	4.02	205	3	1	1.95	153	1	-	0.65	1,360	15	13	2.06
10. วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	467	56	6	13.27	399	88	5	23.31	31	3	4	22.58	-	-	-	-	992	147	15	16.33
11. วิทยาลัยคณาาสตร์	514	18	21	7.59	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	514	18	21	7.59
รวมทุกวิทยาลัย	9,278	887	730	17.43	6,239	517	410	14.86	3,933	127	166	7.45	2,812	52	41	3.31	22,423	1,583	1,347	13.07

ตารางที่ 43 จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ลาออกระหว่างปี จำแนกตามชั้นและ เพศคิด เป็นร้อยละ ปีการศึกษา 2523

วิทยาลัย	นักศึกษาชั้นปีที่ 1				นักศึกษาชั้นปีที่ 2				นักศึกษาชั้นปีที่ 3				นักศึกษาชั้นปีที่ 4				รวมนักศึกษาทั้งหมด			
	นศ. ทั้งหมด	นศ.ที่ลาออก คิด เป็น			นศ. ทั้งหมด	นศ.ที่ลาออก คิด เป็น			นศ. ทั้งหมด	นศ.ที่ลาออก คิด เป็น			นศ. ทั้งหมด	นศ.ที่ลาออก คิด เป็น			นศ. ทั้งหมด	นศ.ที่ลาออก คิด เป็น		
		ชาย	หญิง	ร้อยละ		ชาย	หญิง	ร้อยละ		ชาย	หญิง	ร้อยละ		ชาย	หญิง	ร้อยละ		ชาย	หญิง	ร้อยละ
1. วิทยาลัยการคำ	1448	32	47	5.45	1258	43	87	10.33	1282	95	62	12.24	1250	21	54	6.0	5435	191	250	8.11
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	1921	204	248	23.52	912	41	74	12.60	615	6	16	2.60	795	5	12	2.13	4243	261	353	14.47
3. วิทยาลัยเกริก	560	4	11	2.67	514	4	3	1.36	454	-	-	0.0	448	1	1	0.44	1990	9	15	1.20
4. วิทยาลัยคณาวิสิทธิ์	759	32	39	9.35	429	46	52	22.84	-	-	-	-	-	-	-	-	1188	78	91	14.22
5. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2028	40	83	6.06	1458	72	149	15.15	152	3	8	7.23	229	-	-	0.0	3867	115	240	9.18
6. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1240	42	60	8.22	613	9	9	2.93	453	4	2	1.32	904	7	4	1.21	3210	62	75	4.26
7. วิทยาลัยพายัพ	372	5	5	2.68	339	1	6	2.06	409	2	4	1.46	434	-	3	0.69	1310	8	18	1.98
8. วิทยาลัยศรีปทุม	1258	234	56	23.05	1119	291	100	34.94	299	30	25	18.39	284	66	38	36.61	2960	621	291	28.37
9. วิทยาลัยแสงธรรม	40	1	-	2.5	30	-	-	0.0	54	6	-	11.11	42	-	-	0.0	166	7	-	4.21
10. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	814	2	2	0.4	527	5	3	1.5	366	2	1	0.8	218	-	-	0.0	1925	9	6	0.7
11. วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์*	1023	254	37	28.44	467	26	3	6.20	36	-	-	0.0	24	-	-	0.0	1550	280	40	20.64

หมายเหตุ * รวมนักศึกษาชั้นเตรียม ป.วส.ไว้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วย

ตารางที่ 44 จำนวนนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เห็นสภาพระหว่างปี จำแนกตามชั้น ปี และเพศ ปีการศึกษา 2524

วิทยาลัย	ชั้นปีที่ 1			ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3			ชั้นปีที่ 4			ชั้นปีที่ 1-4							
	นัก- ศึกษา ทั้งหมด	ที่เห็นสภาพ		นัก- ศึกษา ทั้งหมด	ที่เห็นสภาพ		นัก- ศึกษา ทั้งหมด	ที่เห็นสภาพ		นัก- ศึกษา ทั้งหมด	ที่เห็นสภาพ		นัก- ศึกษา ทั้งหมด	ที่เห็นสภาพ						
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง					
1. วิทยาลัยการคำ	1,719	87	163	14.54	1,367	53	125	13.02	1,023	16	35	4.98	984	6	8	1.42	5,093	162	331	9.68
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	1,724	237	332	33.00	1,124	60	74	11.92	710	7	2	1.26	557	-	-	-	4,115	304	408	17.30
3. วิทยาลัยเกริก	646	12	38	7.74	491	5	7	2.44	467	-	1	0.21	582	-	3	0.52	2,186	17	49	3.02
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	1,762	24	25	2.78	1,275	67	72	10.90	151	1	6	4.64	223	1	-	0.45	3,411	93	103	5.75
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,714	57	84	8.23	927	65	68	14.35	514	27	30	11.09	755	30	28	7.68	3,910	179	210	9.95
6. วิทยาลัยพณิชย	509	13	22	6.88	376	5	8	3.46	319	2	2	0.78	330	-	1	0.30	1,534	20	33	3.46
7. วิทยาลัยศรีปทุม	1,917	315	52	19.14	1,173	191	39	19.61	255	25	5	11.76	331	9	5	4.23	3,676	540	101	17.44
8. วิทยาลัยแสงธรรม	43	3	-	6.98	30	2	-	6.67	47	-	1	2.13	47	1	-	2.13	167	6	1	4.19
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,085	3	2	0.46	693	7	4	1.57	466	1	-	0.21	381	1	-	0.26	2,625	12	6	0.69
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ *	1,461	171	39	14.37	760	33	26	7.76	19	-	-	-	53	-	-	-	2,293	204	65	11.73
11. วิทยาลัยคณาสิทธิ์	1,199	24	18	3.50	607	38	27	10.71	185	1	-	0.54	-	-	-	-	1,991	63	45	5.42
รวมทุกวิทยาลัย	13,779	946	775	12.49	8,823	526	450	11.06	4,156	80	82	3.90	4,243	48	45	2.19	31,001	1,600	1,352	9.52

หมายเหตุ * รวมนักศึกษาชั้นเตรียม ป.วส. ไว้ในชั้นปีที่ 1

การเรียนการสอน

การเรียนการสอนในช่วงนี้เนื่องจากได้มีการปรับปรุงแนวการพิจารณาการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนใหม่ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียนการสอนเป็นดังนี้คือ

1. ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร: มีระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 4 ภาคการศึกษาปกติ หรือไม่เกิน 6 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตร 4 ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 8 ภาคการศึกษาปกติ และสำหรับหลักสูตร 6 ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 12 ภาคการศึกษาปกติ หลักสูตรปริญญาตรี มีระยะเวลาการศึกษา 8 ภาคการศึกษาปกติ (นักศึกษาจะใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 16 ภาคการศึกษาปกติ)

2. ระยะเวลาในการแบ่งภาคการศึกษา: จัดเป็นระบบ 2 ภาค ต้องมีเวลาเรียนในชั้นอย่างน้อย 16 สัปดาห์ต่อภาค

3. จำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของหลักสูตร: หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องมีหน่วยกิตอย่างน้อย 80 หน่วยกิต ตามระบบ 2 ภาคการศึกษา และต้องรับนักศึกษาเรียนในวิทยาลัยเต็มเวลาอย่างน้อย 120 หน่วยกิต (332)

สำหรับภาษาที่ใช้สอน ต้องเป็นภาษาไทย ในการสอนภาษาต่างประเทศให้วิทยาลัยเอกชน ระบุภาษาที่ใช้สอน เสนอต่อคณะกรรมการฯ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาก่อน

การวัดผล

ในเรื่องของการวัดผลก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากการปรับปรุง "แนวการพิจารณาการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน "ขึ้นใหม่เป็น" แนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน" ดังกล่าวแล้วข้างต้น เป็นดังนี้คือ

11. การวัดผล

- 11.1 มีเวลาเรียนในชั้นอย่างน้อยร้อยละ 80 ของแต่ละภาคการศึกษา จึงจะมีสิทธิเข้าสอบไล่
- 11.2 มีการสอบวัดผลหลังจากการจบภาคเรียนปกติอย่างน้อยภาคละ 1 ครั้ง
- 11.3 ระบบการให้คะแนน
 - 11.3.1 ระบบการให้คะแนนให้ใช้ระบบตัวเลข โดยเทียบได้ดังนี้

แต้มคะแนน	4	เท่ากับ	A	ดีมาก
แต้มคะแนน	3	เท่ากับ	B	ดี
แต้มคะแนน	2	เท่ากับ	C	พอใช้
แต้มคะแนน	1	เท่ากับ	D	อ่อน
แต้มคะแนน	0	เท่ากับ	F	ตก

ได้แต้มคะแนนเฉลี่ย 2 ถือเป็นสอบผ่าน

11.3.2 การให้เกียรตินิยม (ถ้ามี) ผู้ได้เกียรตินิยมต้องได้
แต้มคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.5 และแต่ละวิชาตลอดหลักสูตร
ต้องได้แต้มคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.0 ทุกวิชา

11.3.3 การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

11.3.3.1 เกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการพัฒนาคุณภาพเป็นนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50

ยกเว้นปีที่ 1 ภาคแรก

2. ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75

ในสองภาคการศึกษาติดต่อกัน

3. เรียนครบทุกวิชาตามหลักสูตรและได้
คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 2

4. ไม่สามารถเรียนสำเร็จภายใน 8
ภาคการศึกษากดนับตั้งแต่ภาคแรก
ที่ลงทะเบียน

5. วิทยาลัยสั่งให้พัฒนาคุณภาพนักศึกษาด้วยสาเหตุ
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

6. เรียนจบครบตามหลักสูตรและได้รับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

11.3.3.2 เกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการพัฒนาคุณภาพการเป็นนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี มีดังนี้

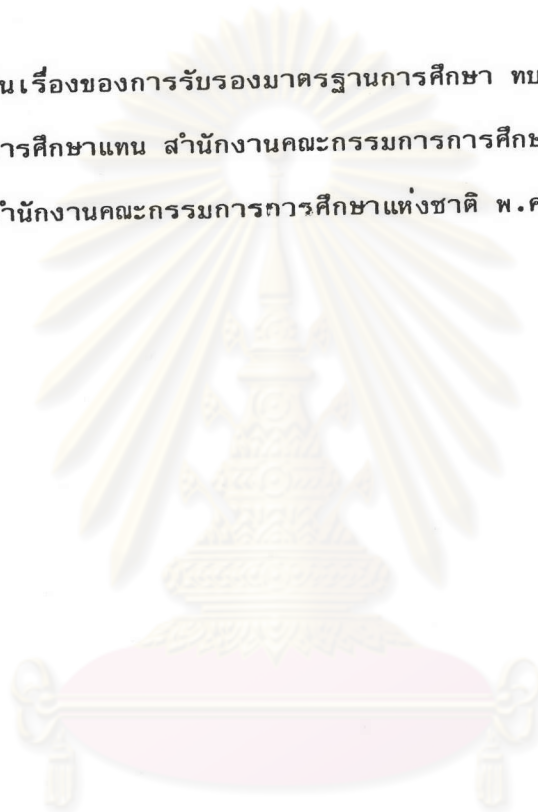
1. ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 ยกเว้น
ปีที่ 1 ภาคแรก

2. ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 ในสอง
ภาคการศึกษาติดต่อกัน

3. ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ในสี่ภาค
การศึกษาติดต่อกัน

4. ไม่สามารถเรียนสำเร็จภายใน 16 ภาค
การศึกษาปกติ นับตั้งแต่ภาคแรกที่ลงทะเบียน
ในคณะวิชานั้น ๆ
5. วิทยาลัยให้พ้นสภาพนักศึกษาด้วยสาเหตุ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง
6. เรียนจบครบตามหลักสูตรและได้รับปริญญา

นอกจากนี้ในเรื่องของการรับรองมาตรฐานการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้เป็นผู้ให้
การรับรองมาตรฐานการศึกษาแทน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งหมดอำนาจหน้าที่
ไปตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายใน การบริหารงานที่สัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก การบริหารงานบุคคล การบริหารการเงิน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

การบริหารงานภายใน

การบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยังคงเป็นไปตามหลักการเดิม คือ บริหารงานโดยองค์คณะบุคคล และเมื่อได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กฎหมายการจัดการศึกษา โดยเอกชน เป็นพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 จึงได้มีการปรับปรุง ในเรื่องการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นดังนี้ คือ

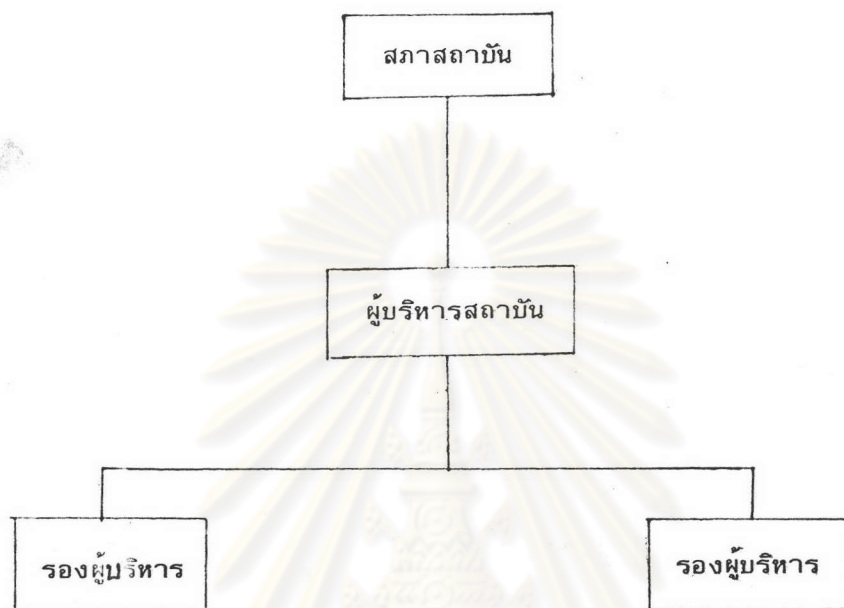
ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 อันเป็นกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ฉบับที่ 2 ได้กำหนดในเรื่องการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้ว่า องค์การสูงสุดในการบริหารงาน นั้น จะเป็นหน้าที่ของสภาสถาบัน

และจะมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และรับผิดชอบ การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมีมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย โดยจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

ส่วนการจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สำหรับอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบของสภาสถาบันและคุณสมบัติของผู้บริหาร รองผู้บริหารสถาบันและอำนาจหน้าที่จะสามารถศึกษารายละเอียดได้จาก หมวด 3 ว่าด้วยเรื่องการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใน พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

ตั้งขึ้นองค์กรการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายการศึกษา :
พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เป็นดังนี้ คือ

การบริหารงานที่สัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นองค์กรที่จัดการศึกษาอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงาน
ของรัฐ คือ กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เพื่อผลแห่งการรับรองคุณวุฒิในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา

การบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหาร เมื่อเปลี่ยนแปลงแล้ว
การบริหารงานยังคงหลักการเดิม คือ การบริหารงานโดยองค์คณะบุคคล โดยมี คณะกรรมการ
สภาสถาบัน เป็นองค์กรบุคคลสูงสุดในการบริหารงาน มีอำนาจหน้าที่ในการวางนโยบาย และควบคุม
ดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งสิ้น 11 ประการ ดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการสถาบันนี้ กฎหมายได้ระบุไว้ถึง เรื่ององค์ประกอบ คุณสมบัติการอยู่ในตำแหน่ง
การพ้นจากตำแหน่ง ไว้ในมาตรา 28 จนถึงมาตรา 31 ดังนี้คือ

มาตรา 28 ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

- (1) ผู้บริหารสถาบัน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (2) กรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต
- (3) กรรมการไม่เกินทั้งหมดหนึ่งของจำนวนตาม (1) และ (2) รวมกัน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งตาม (1) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่นายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา 29 กรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา 28 (2) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่ง เป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา 21 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา 31 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 30 กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 28 (2) หรือ (3) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีสั่งให้ออก เมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา 29
- (4) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 75

วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต หรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

สำหรับผู้บริหารสถาบัน กฎหมายได้ระบุถึงผู้บริหารสถาบัน การรักษาราชการแทน การเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารสถาบัน และคุณลักษณะของผู้บริหารสถาบัน ไว้ในมาตรา 35 จนถึงมาตรา 38 ดังนี้

มาตรา 35 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครอง บังคับบัญชา และรับผิดชอบ การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตาม กฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมติ ที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง หรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย รองผู้บริหารสถาบันต้องมี คุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหารสถาบัน เป็นผู้เสนอแต่งตั้ง และ ถอดถอนรองผู้บริหารสถาบัน ต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย
 มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบัน ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหาร สถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบัน ซึ่งผู้ บริหารสถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบัน ไม่ได้มอบหมาย ให้รอง ผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ตามมาตรา 38 เป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้ผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับ ผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งจากสภาสถาบัน และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎทรวง

มาตรา 38 ผู้บริหารสถาบันต้อง เป็นผู้มีความประพฤติดีและไม่มีความประพฤติต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (2) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือ เคยเป็นศาสตราจารย์มาแล้ว หรือ มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (3) ไม่เป็นผู้มีหรือ เคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากงานหรือราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรี เห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วย กฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบัน เห็นว่าไม่ขัดต่อ ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

สำหรับมาตรา 37 รายละเอียดจะปรากฏในกฎทรวงฉบับที่ 11

ในส่วนของผู้สอนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้ระบุถึงเรื่อง บุคลากร ผู้สอนของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้ 3 แห่ง คือ

1. ในมาตรา 13 ซึ่งกล่าวถึงข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ว่าต้องมีระบุเกี่ยวกับผู้สอน 2 ประการ ในข้อ 9 และ 10 ดังนี้คือ

9 โครงการจัดหาคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่

10 การกำหนดค่าแห่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการของคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่

2. ในหมวดที่ 3 ว่าด้วยการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้กล่าวถึงเรื่อง คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้โดยเฉพาะ ตั้งแต่มาตรา 41 จนถึง 46 ดังนี้คือ

มาตรา 41 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา 42 อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีความรู้สอบไล่ ได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง
- (2) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (3) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (4) ไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนหรือเสื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ
- (5) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือโดยคำสั่งที่ชดด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่า ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 43 นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 42 แล้ว คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติ และหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่อำนาจทางวิชาการดังกล่าวในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา 44 ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ ไม่เกินหก เดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา 45 ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง เป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา 46 ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควรอาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชา ไม่น้อยกว่า จำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

สำหรับในมาตรา 43 และมาตรา 45 รายละเอียดปรากฏในกฎทบวง ฉบับที่ 15 และฉบับที่ 7 ตามลำดับ

3. ในหมวด 6 ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องคณาจารย์ ไว้ ในมาตรา 71 ว่า

"มาตรา 71 ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง ตามมาตรา 44 พันสภาพจากการ เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันพ้นสภาพ "

นอกจากนี้ ใน "แนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน" ก็ได้กล่าวถึง เรื่องผู้สอนไว้ เป็นบรรทัดฐานในข้อที่ 15 มี 3 ประการ ดังนี้คือ

1. วิทยาลัยต้องมีสัญญาจ้างผู้สอนอย่างน้อยจะต้องระบุรายละเอียดให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน
2. วิทยาลัยจะต้องกำหนดอัตรา เงินเดือนหรือค่าตอบแทนแก่ผู้สอน และพนักงานในอัตราที่สมควรแก่วิทยฐานะ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าอัตราที่ราชการกำหนดไว้
3. วิทยาลัยจะต้องกำหนดอัตราค่าขึ้น เงินเดือน และค่าตอบแทนแก่ผู้สอนและพนักงานโดยหลักเกณฑ์ที่สมควรโดยกำหนดแนวทางในกาขึ้น เงิน เดือนไว้ให้ชัดเจน เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะให้ความมั่นคงแก่ผู้สอนประจำและพนักงาน

ในช่วงปีการศึกษา 2520 - 2524 ผู้สอนหรือคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากรายงานการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2520-2524 สำนักงานปลัดทบวงทบวงมหาวิทยาลัย เป็นดังนี้คือ (รายละเอียดตามตารางที่ 45-61)

ปีการศึกษา 2520

วิทยาลัยเอกชน มีทั้งสิ้น 10 แห่ง คือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่งนี้ มีผู้สอนประจำตามที่กำหนดซึ่งต่ำกว่าปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งสิ้นจำนวน 487 คน และผู้สอนพิเศษทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เป็นจำนวน 677 คน

ทุกวิทยาลัยเอกชน มีสัดส่วนตามระดับวุฒิของผู้สอนประจำ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า ไม่มีวิทยาลัยใดมีสัดส่วนตามระดับวุฒิของผู้สอนประจำ อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา โดยเฉลี่ยทุกแห่งจะเป็น 1 : 36 และถ้าแยกพิจารณาเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่ามี 6 แห่งที่มีอัตราส่วนระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้แก่ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ และวิทยาลัยการค้า

สำหรับอัตราส่วนผู้สอนประจำกับผู้สอนพิเศษ ต่อนักศึกษา โดยเฉลี่ยทุกวิทยาลัย เป็น 1 : 15 และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า วิทยาลัยเอกชน 4 แห่งคือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม และวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนผู้สอนประจำกับผู้สอนพิเศษต่อนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ปีการศึกษา 2521

วิทยาลัยเอกชน มีทั้งสิ้น 10 แห่ง คือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วิทยาลัยเอกชน ทั้ง 10 แห่งนี้ มีผู้สอนประจำตามที่กำหนดซึ่งต่ำกว่าปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งสิ้นจำนวน 629 คน และผู้สอนพิเศษ ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เป็นจำนวน 738 คน

ทุกวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า ไม่มีแห่งใด มีสัดส่วนตามระดับวุฒิของผู้สอนประจำ อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา โดยเฉลี่ยทุกแห่งเป็น 1 : 32 และถ้าพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า มี 5 แห่ง ที่อัตราส่วนระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ วิทยาลัยการค้ำ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยศรีปทุม และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

สำหรับอัตราส่วนผู้สอนประจำกับผู้สอนพิเศษ ต่อนักศึกษา โดยเฉลี่ยทุกแห่งเป็น 1 : 15 และถ้าพิจารณาเป็นรายวิทยาลัย เอกชน ปรากฏว่า มี 5 แห่งที่มีอัตราส่วนผู้สอนประจำกับผู้สอนพิเศษต่อนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์คือ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัย เกริก วิทยาลัยกรุงเทพ

ปีการศึกษา 2522

วิทยาลัย เอกชน มีทั้งสิ้น 11 แห่ง คือ วิทยาลัยการค้ำ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัย เกริก วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัย แสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

วิทยาลัย เอกชนทั้ง 11 แห่งนี้ มีผู้สอนประจำตามที่กำหนดไว้ต่ำกว่าปริญญาตรีจนถึง ปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น จำนวน 784 คน และผู้สอนพิเศษทั้ง ชาวไทย และต่างประเทศ เป็นจำนวน 768 คน

วิทยาลัย เอกชนทุกแห่งมีสัดส่วนตามระดับวุฒิ ของผู้สอนประจำ เมื่อพิจารณาแยกเป็น รายวิทยาลัย เอกชน ปรากฏว่า ไม่มีวิทยาลัย ใดมีสัดส่วนตามระดับวุฒิ ของผู้สอนประจำ อยู่ในเกณฑ์ ที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา โดยเฉลี่ยทุกแห่งเป็น 1 : 29 และถ้าแยกพิจารณาเป็นรายวิทยาลัย เอกชน ปรากฏว่า มีวิทยาลัย เอกชน 3 แห่ง ซึ่งมีอัตราส่วน ระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา ต่ำกว่า เกณฑ์ ได้แก่ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัย เกริก

สำหรับอัตราส่วนอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษา เมื่อแยกเป็นรายวิทยาลัย เอกชน ปรากฏว่า มีวิทยาลัย เอกชน 3 แห่งที่มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์

มาตรฐาน ที่กำหนดไว้ ได้แก่ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยาม และวิทยาลัยเกริก

ปีการศึกษา 2523

วิทยาลัยเอกชน มีทั้งสิ้น 11 แห่ง คือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วิทยาลัยเอกชนทั้ง 11 แห่งนี้ มีผู้สอนประจำตามที่กำหนดวุฒิขั้นต่ำกว่าปริญญาตรีทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เป็นจำนวน 804 คน

วิทยาลัยเอกชนทุกแห่งมี สัดส่วนตามระดับวุฒิของผู้สอนประจำ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชนแล้ว ปรากฏว่า วิทยาลัยเอกชนทุกแห่ง ยังคงมีสัดส่วนตามระดับวุฒิของผู้สอนประจำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า มีเพียง 4 แห่ง ที่มีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ได้แก่ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

สำหรับอัตราส่วนอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษา เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า มีเพียง 4 แห่ง ที่มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ได้แก่ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ วิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยแสงธรรม

ปีการศึกษา 2524

วิทยาลัยเอกชน มีทั้งสิ้น 11 แห่งคือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

วิทยาลัยเอกชน ทั้ง 11 แห่งนี้ มีผู้สอนประจำตามที่กำหนดวุฒิขั้นต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 977 คน และผู้สอนพิเศษทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เป็นจำนวน 805 คน

วิทยาลัยเอกชนทุกแห่ง มีสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ประจำ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า ไม่มีแห่งใดที่มีสัดส่วนตามระดับวุฒิของอาจารย์ประจำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า มีเพียง 4 แห่ง เท่านั้นที่มีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ อันได้แก่ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยแสงธรรม และวิทยาลัยคณาสวัสดิ์

สำหรับอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษา เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่า มีวิทยาลัยเอกชน 5 แห่ง ที่มีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำและพิเศษต่อนักศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อันได้แก่ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยกรุงเทพ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 จำนวนผู้สอนประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. ๒๕๒๐

สถานศึกษา	จำนวนผู้สอนประจำ										จำนวนผู้สอนพิเศษ									
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
1.วิทยาลัยการค้ำ	-	-	91	-	-	-	23	-	-	-	-	-	16	-	-	-	127	-	24	-
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	4	1	20	23	-	-	11	9	3	-	2	-	9	12	-	-	47	17	5	1
3.วิทยาลัยเกริก	-	-	16	1	-	-	10	-	2	-	2	-	7	-	-	-	41	-	7	-
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	16	-	33	-	-	-	6	-	3	-	-	-	4	-	-	-	18	-	5	-
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	-	-	20	-	-	-	15	-	-	-	-	-	1	1	-	-	53	-	8	1
6.วิทยาลัยแพทย์	1	-	40	8	-	-	19	3	2	1	3	-	12	3	-	-	22	2	6	-
7.วิทยาลัยศรีปทุม	4	-	29	-	-	-	7	-	-	-	-	-	61	-	-	-	53	-	9	-
8.วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	2	-	-	-	11	1	3	-
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ	-	-	10	3	-	-	10	5	3	-	-	-	5	-	-	-	37	-	5	1
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	4	-	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	-	-	-	14	-	1	-
รวม	29	1	278	35	-	-	107	24	13	1	7	-	131	16	-	-	423	20	73	3

ตารางที่ 46 จำนวนผู้สอนประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญาโท โท เดอ ปี พ.ศ. 2521

สถานศึกษา	จำนวนผู้สอนประจำ										จำนวนผู้สอนพิเศษ									
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
1.วิทยาลัยการค้ำ	-	-	94	-	-	-	24	-	1	-	1	-	15	-	-	-	107	-	13	-
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	3	-	60	-	-	-	42	-	4	-	-	-	5	-	-	-	74	-	1	-
3.วิทยาลัยเกริก	-	-	17	2	-	-	10	-	-	-	1	-	10	-	-	-	51	-	6	-
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	18	-	34	-	-	-	20	-	3	-	-	-	12	-	-	-	34	-	4	-
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	-	-	40	2	-	-	32	-	-	-	-	-	15	-	-	-	80	1	17	1
6.วิทยาลัยแพทย์	5	1	53	7	-	-	18	4	2	3	-	1	10	2	-	-	13	2	2	-
7.วิทยาลัยศรีปทุม	4	-	41	-	-	-	10	-	-	-	1	-	54	-	-	-	63	-	7	-
8.วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	9	-	-	1	-	-	3	-	-	-	13	2	1	-
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ	-	-	12	1	-	-	13	2	2	1	-	-	7	-	-	-	31	-	7	2
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	5	-	30	-	-	-	1	-	-	-	2	-	37	-	-	-	31	-	2	-
รวม	35	1	381	12	-	-	179	6	12	5	5	1	168	2	-	-	497	5	60	3

ตารางที่ 47 จำนวนผู้สอบประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. 2522

สถานศึกษา	จำนวนผู้สอบประจำ										จำนวนผู้สอบพิเศษ									
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
1.วิทยาลัยการค้า	-	-	95	-	-	-	40	-	1	-	-	-	18	-	-	-	115	-	24	-
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	2	4	46	6	-	-	79	3	6	-	-	-	6	6	-	-	91	2	5	-
3.วิทยาลัยเกริก	1	-	17	1	-	-	12	-	-	-	3	-	8	-	-	-	50	-	7	-
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	18	-	34	-	-	-	20	-	3	-	-	-	12	-	-	-	34	-	4	-
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	-	-	50	51	-	-	40	-	2	-	1	-	14	-	-	-	75	-	10	1
6.วิทยาลัยพยาบาล	-	-	66	11	-	-	23	12	2	1	-	-	23	2	-	-	13	1	2	-
7.วิทยาลัยศรีปทุม	6	-	39	-	-	-	9	-	-	-	2	-	65	-	-	-	57	-	3	-
8.วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	1	-	-	-	8	2	1	1	-	-	1	-	-	-	9	-	-	-
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ	-	-	16	2	-	-	22	2	3	1	-	-	6	-	-	-	41	-	12	1
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	4	-	36	-	-	-	2	-	2	-	-	-	7	-	-	-	17	-	1	-
11.วิทยาลัยคณาสิวัสส์	1	-	16	1	-	-	12	1	1	-	-	-	6	-	-	-	9	-	-	-
รวม	32	4	416	72	-	-	267	20	21	3	6	-	166	8	-	-	511	3	68	2

ตารางที่ 48 จำนวนผู้สอนประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. 2523

สถานศึกษา	จำนวนผู้สอนประจำ										จำนวนผู้สอนพิเศษ									
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
1.วิทยาลัยการค้า	-	-	88	-	-	-	54	-	1	-	1	-	23	-	-	-	126	-	26	-
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	4	5	13	11	-	-	42	7	3	-	1	-	5	-	-	-	31	-	3	-
3.วิทยาลัยเกริก	-	-	28	1	-	-	26	-	-	-	3	-	9	1	-	-	69	-	9	-
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	24	-	41	-	-	-	24	-	2	-	-	-	12	-	-	-	36	-	2	-
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	-	-	30	1	-	-	32	1	1	-	-	-	20	1	-	-	53	-	6	1
6.วิทยาลัยแพทย์	1	3	67	18	-	-	26	4	2	1	-	-	25	1	-	-	16	1	3	-
7.วิทยาลัยศรีปทุม	9	-	45	-	-	-	11	-	-	-	-	-	47	-	-	-	43	-	5	-
8.วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	8	1	1	1	-	-	5	-	-	-	9	-	-	-
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ	-	-	18	7	-	-	18	7	3	1	-	-	9	-	-	-	54	-	17	-
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	12	-	38	-	-	-	3	-	-	-	-	-	16	-	-	-	26	-	-	-
11.วิทยาลัยคณาวิสัย	2	-	52	2	-	-	21	1	2	-	-	-	11	-	-	-	23	-	5	-
รวม	52	8	425	40	-	-	265	21	15	3	5	-	182	3	-	-	536	-	76	1

ตารางที่ 49 จำนวนผู้สอนประจำ - พิเศษ แยกตามวุฒิ ปริญญาตรี โท เอก ปี พ.ศ. 2524

สถานศึกษา	จำนวนผู้สอนประจำ										จำนวนผู้สอนพิเศษ									
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร ชั้นสูง		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
1.วิทยาลัยการค้า	-	-	85	-	-	-	69	-	2	-	4	-	29	-	-	-	121	-	31	-
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	5	3	57	19	-	-	39	5	2	-	1	-	4	-	-	-	75	-	3	-
3.วิทยาลัยเกริก	-	-	39	-	-	-	17	-	1	-	4	-	6	2	-	-	76	-	17	-
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	24	-	51	-	-	-	24	-	2	-	-	-	12	-	-	-	36	-	2	-
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	-	-	33	1	-	-	33	-	4	-	-	-	6	-	-	-	62	1	5	1
6.วิทยาลัยพ่ายพ	6	2	90	13	-	-	41	8	3	3	-	-	27	-	-	-	4	-	3	-
7.วิทยาลัยศรีปทุม	11	-	46	-	-	-	7	-	-	-	-	-	44	-	-	-	32	-	3	-
8.วิทยาลัยแสงโรรม	-	-	-	-	-	-	8	2	1	2	-	-	3	-	-	-	9	1	2	1
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ	-	-	15	8	-	-	20	7	3	2	-	-	13	-	-	-	54	-	16	1
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	12	-	40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	22	-	-	-
11.วิทยาลัยคณาวิสัย	7	-	72	1	-	-	29	-	2	-	-	-	21	-	-	-	42	-	5	-
รวม	65	5	528	42	-	-	284	22	20	7	9	-	166	2	-	-	533	2	87	3

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนผู้สอนประจำ จำแนกตามวุฒิ สักส่วนวุฒิ และอัตราส่วนผู้สอนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2520

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน ผู้สอนประจำ รวม	จำนวนผู้สอนประจำ				สักส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนผู้สอน ประจำต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ป. ตรี	ป. ตรี	ป. โท	ป. เอก		
1. วิทยาลัยการศา	4,579	115	-	91	23	1	7.9 : 2.0 : 0.1	1 : 40
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	2,944	70	4	43	20	3	6.7 : 2.9 : 0.4	1 : 42
3. วิทยาลัยเกริก	1,247	28	-	17	10	1	6.1 : 3.6 : 0.3	1 : 45
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,137	58	16	33	6	3	8.5 : 1.0 : 0.5	1 : 37
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,946	35	-	20	15	-	5.7 : 4.3 : 0	1 : 56
6. วิทยาลัยพาณิชย	896	80	1	48	28	3	6.1 : 3.5 : 0.4	1 : 12
7. วิทยาลัยศรีปทุม	2,417	40	4	29	7	-	8.3 : 1.7 : 0	1 : 61
8. วิทยาลัยแสงธรรม	90	7	-	-	7	-	0 : 10 : 0	1 : 13
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	832	31	-	13	15	3	4.2 : 4.8 : 1.0	1 : 27
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	549	23	4	19	-	-	10 : 0 : 0	1 : 24

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ อัตราส่วนผู้สอนประจำต่อนักศึกษา = 1 : 30

สักส่วนวุฒิสอน เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 คือ ตรี : โท : เอก = 2.5 : 5.5 : 2.0

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนผู้สอนประจำและพิเศษ จำแนกตามวุฒิ สักส่วนวุฒิ และอัตราส่วนผู้สอนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2520

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน ผู้สอนประจำ และ ผู้สอนพิเศษ รวม	จำนวนผู้สอนประจำและพิเศษ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนผู้สอน ประจำและพิเศษ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ป. ตรี	ป. ตรี	ป. โท	ป. เอก		
1. วิทยาลัยการก้า	4,579	282	—	107	150	25	3.8 : 5.3 : 0.9	1 : 17
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	2,944	166	7	64	84	11	4.2 : 5.1 : 0.7	1 : 16
3. วิทยาลัยเกริก	1,247	84	1	24	51	8	3.0 : 6.1 : 0.9	1 : 15
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,137	85	16	37	24	8	6.2 : 2.8 : 1.0	1 : 25
5. วิทยาลัยธุรกิจจันทรทิพย์	1,946	105	—	28	66	9	2.7 : 6.5 : 0.8	1 : 19
6. วิทยาลัยพายัพ	896	128	4	63	52	9	5.2 : 4.1 : 0.7	1 : 7
7. วิทยาลัยศรีปทุม	2,417	163	4	90	60	9	5.8 : 3.7 : 0.5	1 : 15
8. วิทยาลัยแสงธรรม	90	24	—	2	19	3	3.8 : 7.9 : 1.3	1 : 4
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	832	79	—	18	52	9	2.3 : 6.6 : 1.1	1 : 11
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	549	48	—	33	14	1	6.9 : 2.9 : 0.2	1 : 11

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ อัตราส่วนผู้สอนประจำและพิเศษต่อนักศึกษา = 1 : 15

สัดส่วนวุฒิผู้สอน เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 คือ ตรี : โท : เอก = 2.5 : 5.5 : 2.0

ตารางที่ 52 จำนวนอาจารย์ประจำในวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามวุฒิ สักส่วนวุฒิ และอัตราส่วนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2521

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน อาจารย์ ประจำ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สักส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนผู้สอน ประจำต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก		
1. วิทยาลัยการค้า	3,903	117	-	94	22	1	8.0 : 1.9 : 0.1	1 : 33
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	3,156	109	30	60	42	4	5.8 : 3.9 : 0.3	1 : 29
3. วิทยาลัยเกริก	1,526	29	-	19	10	-	6.6 : 3.4 : 0.0	1 : 53
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,989	75	18	34	20	3	6.9 : 2.7 : 0.4	1 : 40
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2,221	74	-	42	32	-	5.6 : 4.4 : 0.0	1 : 30
6. วิทยาลัยพายัพ	1,031	93	5	60	22	6	6.6 : 2.8 : 0.6	1 : 11
7. วิทยาลัยศรีปทุม	2,891	55	4	41	10	-	8.2 : 1.8 : 0.0	1 : 53
8. วิทยาลัยแสงธรรม	122	10	-	-	9	1	0.0 : 9.0 : 1.0	1 : 13
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,219	31	-	13	15	3	4.2 : 4.8 : 1.0	1 : 39
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	799	36	5	30	1	-	9.7 : 0.3 : 0.0	1 : 22

หมายเหตุ - เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้สำหรับอัตราส่วนผู้สอนประจำต่อนักศึกษา คือ 1 : 30

- เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 สำหรับสักส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก =
2.5 : 5.5 : 2.0

ตารางที่ 53 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามวุฒิ และอัตราส่วนก่อนนักศึกษา ปีการศึกษา 2521

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษารวม	จำนวน อาจารย์ประจำ และ อาจารย์พิเศษ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำและพิเศษ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วน อาจารย์ประจำ และพิเศษ ก่อนนักศึกษา
			ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก		
1. วิทยาลัยการค้า	3,903	253	1	109	129	14	4.3 : 5.1 : 0.5	1 : 15
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	3,156	189	3	65	116	5	3.6 : 6.1 : 0.3	1 : 17
3. วิทยาลัยเกริก	1,526	97	1	29	61	6	3.1 : 6.3 : 0.6	1 : 16
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,989	125	18	46	54	7	5.1 : 4.3 : 0.6	1 : 24
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2,221	190	-	59	113	18	3.1 : 5.9 : 1.0	1 : 12
6. วิทยาลัยพยาบาล	1,031	110	6	60	37	7	6.0 : 3.4 : 0.6	1 : 10
7. วิทยาลัยศรีปทุม	2,891	165	4	85	69	7	5.4 : 4.2 : 0.4	1 : 18
8. วิทยาลัยแสงธรรม	122	29	-	3	24	2	1.0 : 8.3 : 0.7	1 : 5
9. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,219	76	-	20	46	10	2.6 : 6.1 : 1.3	1 : 16
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	799	89	4	52	32	1	6.3 : 3.6 : 0.1	1 : 9

หมายเหตุ - เกณฑ์คณะกรรมการ รมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้สำหรับอัตราส่วนอาจารย์ผู้สอนประจำและพิเศษก่อนนักศึกษา - 1 : 15
 - เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 สำหรับสัดส่วนวุฒิสอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก =
 2.5 : 5.5 : 2.0

ตารางที่ 54 จำนวนอาจารย์ประจำ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิและอัตราส่วนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2522

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน อาจารย์ประจำ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วน ผู้สอนประจำ ต่อ นักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1.วิทยาลัยการค้า	3959	136	-	95	40	1	7.0 : 2.9 : 0.1	1 : 29
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	3861	146	6	52	82	6	4.0 : 5.6 : 0.4	1 : 26
3.วิทยาลัยเกริก	1801	31	1	18	12	-	6.1 : 3.9 : 0.0	1 : 58
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2989	75	18	34	20	3	6.9 : 2.7 : 0.4	1 : 39
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2557	93	-	51	40	2	5.5 : 4.3 : 0.2	1 : 27
6.วิทยาลัยพายัพ	1262	115	-	77	35	3	6.7 : 3.0 : 0.3	1 : 11
7.วิทยาลัยศรีปทุม	2975	54	6	39	9	-	8.3 : 1.7 : 0.0	1 : 55
8.วิทยาลัยแสงธรรม	153	13	-	1	10	2	0.7 : 7.7 : 1.6	1 : 12
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1360	46	-	18	24	4	3.9 : 5.2 : 0.9	1 : 29
10.วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	992	43	4	36	2	1	9.3 : 0.5 : 0.2	1 : 23
11.วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	514	32	1	17	13	1	5.6 : 4.1 : 0.3	1 : 16

หมายเหตุ

เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัย เอกชนกำหนดไว้สำหรับอัตราส่วนผู้สอนประจำต่อนักศึกษา คือ 1 : 30

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนกพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 สำหรับสัดส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก = 2.5:5.5:2.0

ตารางที่ 55 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิและอัตราส่วนต่อนักเรียน ปีการศึกษา 2522

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวนอาจารย์ ประจำและ อาจารย์พิเศษ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำและพิเศษ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนอาจารย์ ประจำและพิเศษ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1.วิทยาลัยการค้า	3,959	292	-	113	155	24	3.9 : 5.3 : 0.8	1 : 13
2.วิทยาลัยกรุงเทพ	3,861	256	6	64	175	11	2.8 : 6.8 : 0.4	1 : 15
3.วิทยาลัยเกริก	1,801	98	4	25	62	7	3.0 : 6.3 : 0.7	1 : 18
4.วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,989	125	18	46	54	7	5.1 : 4.3 : 0.6	1 : 24
5.วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2,557	192	1	64	115	12	3.4 : 6.0 : 0.6	1 : 13
6.วิทยาลัยพายัพ	1,262	156	-	102	49	5	6.5 : 3.1 : 0.4	1 : 8
7.วิทยาลัยศรีปทุม	2,975	185	8	108	66	3	6.3 : 3.5 : 0.2	1 : 16
8.วิทยาลัยแสงธรรม	153	23	-	2	19	2	0.9 : 8.2 : 0.9	1 : 7
9.วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,360	106	-	24	65	17	2.3 : 6.1 : 1.6	1 : 13
10.วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	992	68	4	43	19	2	6.9 : 2.8 : 0.3	1 : 14
11.วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	514	47	1	23	22	1	5.1 : 4.7 : 0.2	1 : 11

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัย เอกชนกำหนดไว้สำหรับอัตราส่วนอาจารย์ประจำกับอาจารย์พิเศษต่อนักศึกษา = 1:15

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 สำหรับสัดส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก = 2.5 : 5.5 : 2.0

ตารางที่ 56 จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิและอัตราส่วนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2523

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนอาจารย์ประจำ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญา เอก		
1. วิทยาลัยการคำ	5,435	143	-	88	54	1	6.1 : 3.8 : 0.1	1 : 38
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,243	120	9	59	49	3	5.7 : 4.0 : 0.3	1 : 35
3. วิทยาลัยเกริก	1,990	55	-	29	26	-	5.3 : 4.7 : 0.0	1 : 36
4. วิทยาลัยคณาสิทธิ์	1,188	80	2	54	22	2	7.0 : 2.8 : 0.2	1 : 14
5. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,867	91	24	41	24	2	7.1 : 2.7 : 0.2	1 : 42
6. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3,210	65	-	31	33	1	4.8 : 5.0 : 0.2	1 : 49
7. วิทยาลัยพายัพ	1,310	122	4	85	30	3	7.3 : 2.5 : 0.2	1 : 10
8. วิทยาลัยศรีปทุม	2,960	65	9	45	11	-	8.3 : 1.7 : 0.0	1 : 45
9. วิทยาลัยแสงธรรม	166	11	-	-	9	2	0 : 8.1 : 1.9	1 : 15
10. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,925	54	-	25	25	4	4.6 : 4.6 : 0.8	1 : 35
11. วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	1,550	53	12	38	3	-	9.4 : 0.6 : 0.0	1 : 29

- หมายเหตุ 1. คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน กำหนดให้อัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาไม่น้อยกว่า 1:30
 2. สัดส่วนวุฒิของอาจารย์ตาม เกณฑ์มาตรฐานในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524)
 คือ ปริญญาตรี : โท : เอก = 2.5 : 5.5 : 2.0
 3. วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีรวมไว้ในกลุ่มปริญญาตรี

ตารางที่ 57 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จำแนกตามวุฒิและอัตราส่วนต่อนักศึกษา ปีการศึกษา 2523

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ และ อาจารย์พิเศษ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำและพิเศษ				สัดส่วนตามระดับวุฒิปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนอาจารย์ ประจำและพิเศษ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1. วิทยาลัยการค้า	5,435	319	1	111	180	27	3.6 : 5.6 : 0.8	1 : 17
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,243	210	10	64	130	6	3.5 : 6.2 : 0.3	1 : 20
3. วิทยาลัยเกริก	1,990	146	3	35	95	9	2.9 : 6.5 : 0.6	1 : 13
4. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	1,188	119	2	65	45	7	5.6 : 3.8 : 0.6	1 : 9
5. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,867	141	24	53	60	4	5.4 : 4.2 : 0.4	1 : 27
6. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	3,210	146	-	52	86	8	3.6 : 5.9 : 0.5	1 : 21
7. วิทยาลัยแพทย์	1,310	168	4	111	47	6	6.8 : 2.8 : 0.4	1 : 7
8. วิทยาลัยศรีปทุม	2,960	160	9	92	54	5	6.3 : 3.4 : 0.3	1 : 18
9. วิทยาลัยแสงธรรม	166	25	-	5	18	2	2.0 : 7.2 : 0.8	1 : 6
10. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,925	134	-	34	79	21	2.5 : 5.9 : 1.6	1 : 14
11. วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	1,550	95	-	16	26	-	7.0 : 3.0 : 0.0	1 : 16

- หมายเหตุ
- คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน กำหนดให้อัตราส่วนอาจารย์ประจำและพิเศษรวมกันต่อนักศึกษาไม่น้อยกว่า 1:15
 - วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีรวมไว้ในกลุ่มปริญญาตรี

ตารางที่ 58 จำนวนอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิและอัตราส่วนต่อนักศึกษา
ปีการศึกษา 2524

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวน อาจารย์ประจำ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำ				สัดส่วนตามระดับวุฒิ ปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วน อาจารย์ประจำ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1. วิทยาลัยการค้า	5,093	156	-	85	69	2	5.4 : 4.4 : 0.2	1 : 33
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,115	130	8	76	44	2	6.5 : 3.4 : 0.1	1 : 32
3. วิทยาลัยเกริก	2,186	57	-	39	17	1	6.8 : 3.0 : 0.2	1 : 39
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,411	101	24	51	24	2	7.4 : 2.4 : 0.2	1 : 34
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	3,910	138*	-	65*	66*	7*	4.7 : 4.8 : 0.5	1 : 29
6. วิทยาลัยพ่ายัพ	1,534	167	8	103	50	6	6.6 : 3.0 : 0.4	1 : 10
7. วิทยาลัยศรีปทุม	3,676	64	11	46	7	-	8.9 : 1.1 : 0	1 : 58
8. วิทยาลัยแสงธรรม	167	13	-	-	10	3	0 : 7.7 : 2.3	1 : 13
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	2,625	55	-	23	27	5	4.2 : 4.9 : 0.9	1 : 48
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2,293	52	12	40	-	-	10 : 0 : 0	1 : 45
11. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	1,991	111	7	73	29	2	7.2 : 2.6 : 0.2	1 : 18

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ สำหรับอัตราส่วนผู้สอนประจำต่อนักศึกษาคือ 1 : 30

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 4 สำหรับสัดส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก = 2.5:5.5:2.0

* เปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคค่ำ มีการนับอาจารย์ประจำซ้ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามวุฒิ สัดส่วนวุฒิ และอัตราส่วนต่อนักศึกษา
ปีการศึกษา 2524

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา รวม	จำนวนอาจารย์ ประจำและพิเศษ รวม	จำนวนอาจารย์ประจำและพิเศษ				สัดส่วนตามระดับวุฒิ ปริญญา ตรี : โท : เอก	อัตราส่วนอาจารย์ ประจำและพิเศษ ต่อนักศึกษา
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1. วิทยาลัยการค้า	5,093	341	4	114	190	33	3.5 : 5.6 : 0.9	1 : 15
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,115	216	9	80	122	5	4.1 : 5.6 : 0.3	1 : 20
3. วิทยาลัยเกริก	2,186	162	4	47	93	18	3.1 : 5.7 : 1.2	1 : 14
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,411	151	24	63	60	4	5.8 : 3.9 : 0.3	1 : 23
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3,910	288*	-	77*	192*	19*	2.7 : 6.7 : 0.6	1 : 14
6. วิทยาลัยแพทย์	1,534	202	9	130	54	9	6.9 : 2.7 : 0.4	1 : 8
7. วิทยาลัยศรีปทุม	3,676	143	11	90	39	3	7.1 : 2.7 : 0.2	1 : 26
8. วิทยาลัยแสงธรรม	167	28	-	3	20	5	1.0 : 7.1 : 1.9	1 : 6
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	2,625	139	-	36	81	22	2.6 : 5.8 : 1.6	1 : 19
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2,293	75	12	41	22	-	7.1 : 2.9 : 0	1 : 31
11. วิทยาลัยคณาวิสต์	1,991	179	7	94	71	7	5.6 : 4.0 : 0.4	1 : 12

หมายเหตุ เกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ สำหรับอาจารย์ประจำกับอาจารย์พิเศษต่อนักศึกษา คือ 1 : 15

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 4 สำหรับสัดส่วนวุฒิผู้สอน (ปริญญา) คือ ตรี : โท : เอก = 2.5:5.5:2.0

* เปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคค่ำ มีการนับอาจารย์ซ้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 เปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำและนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และอัตราส่วนต่อนักศึกษา
ตลอดแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะเวลาที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524)

ปีการศึกษา	2520			2521			2522			2523			2524		
	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อ.ประจำ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อ.ประจำ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อ.ประจำ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อ.ประจำ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำ	นักศึกษา	อ.ประจำ : นักศึกษา
1. วิทยาลัยการค้า	115	4,579	1:40	117	3,903	1:33	136	3,959	1:29	143	5,435	1:38	156	5,093	1:33
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	70	2,944	1:42	109	3,156	1:29	146	3,861	1:26	120	4,243	1:36	130	4,115	1:32
3. วิทยาลัยเกริก	28	1,247	1:45	29	1,526	1:53	31	1,801	1:58	55	1,990	1:37	57	2,186	1:39
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	58	2,137	1:37	75	2,989	1:40	75	2,989	1:39	91	3,867	1:43	101	3,411	1:34
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	35	1,946	1:56	74	2,221	1:30	93	2,557	1:27	65	3,210	1:50	138	3,910	1:29
6. วิทยาลัยพาณิชย	80	896	1:12	93	1,031	1:11	115	1,262	1:11	122	1,310	1:11	167	1,534	1:10
7. วิทยาลัยศรีปทุม	40	2,417	1:61	55	2,891	1:53	54	2,975	1:55	65	2,960	1:46	64	3,676	1:58
8. วิทยาลัยแสงธรรม	7	90	1:13	10	122	1:13	13	153	1:12	11	166	1:16	13	167	1:13
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	31	832	1:27	31	1,219	1:39	46	1,360	1:29	54	1,925	1:36	55	2,625	1:48
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	23	549	1:24	36	799	1:22	43	992	1:23	53	1,550	1:30	52	2,293	1:45
11. วิทยาลัยคณาวิสัย	-	-	-	-	-	-	32	514	1:16	80	1,188	1:15	111	1,991	1:18
รวม	487	17,637	1:36	629	19,857	1:32	784	22,423	1:29	859	27,844	1:33	1,044	30,961	1:30

ตารางที่ 61 เปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ และนักศึกษาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน
และอัตราส่วนต่อนักศึกษาตลอดแผนพัฒนาการศึกษาฯ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524)

ปีการศึกษา	2520			2521			2522			2523			2524		
	อาจารย์ประจำและพิเศษ	นักศึกษา	อ.ประจำและพิเศษ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำและพิเศษ	นักศึกษา	อ.ประจำและพิเศษ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำและพิเศษ	นักศึกษา	อ.ประจำและพิเศษ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำและพิเศษ	นักศึกษา	อ.ประจำและพิเศษ : นักศึกษา	อาจารย์ประจำและพิเศษ	นักศึกษา	อ.ประจำและพิเศษ : นักศึกษา
1. วิทยาลัยการค้า	282	4,579	1:17	253	3,903	1:15	292	3,959	1:13	319	5,435	1:18	341	5,093	1:15
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	166	2,944	1:18	189	3,156	1:17	256	3,861	1:15	210	4,243	1:21	216	4,115	1:20
3. วิทยาลัยเกริก	84	1,247	1:15	97	1,526	1:16	98	1,801	1:18	142	1,990	1:15	162	2,186	1:14
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	85	2,137	1:25	125	2,989	1:24	125	2,989	1:24	141	3,867	1:28	151	3,411	1:23
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	105	1,946	1:19	188	2,221	1:12	192	2,557	1:13	146	3,210	1:22	288	3,910	1:14
6. วิทยาลัยพยาบาล	128	896	1:7	122	1,031	1:8	156	1,262	1:8	168	1,310	1:8	202	1,534	1:8
7. วิทยาลัยศรีปทุม	163	2,417	1:15	180	2,891	1:16	185	2,975	1:16	160	2,960	1:19	143	3,676	1:26
8. วิทยาลัยแสงธรรม	24	90	1:4	29	122	1:5	23	153	1:7	25	166	1:7	28	167	1:6
9. วิทยาลัยธัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	79	832	1:11	77	1,219	1:16	106	1,360	1:13	134	1,925	1:15	139	2,625	1:19
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	48	549	1:11	107	799	1:7	68	992	1:14	95	1,550	1:17	75	2,293	1:31
11. วิทยาลัยคณาจารย์สตรี	-	-	-	-	-	-	47	514	1:11	119	1,188	1:10	179	1,991	1:12
รวม	1,164	17,637	1:15	1,367	19,857	1:15	1,548	22,423	1:15	1,659	27,844	1:17	1,924	31,001	1:17

หมายเหตุ * มีการนับอาจารย์ประจำและพิเศษซ้ำ (สอนทั้งภาคปกติและภาคค่ำ)

การบริหารการเงิน

ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 ได้ระบุเรื่องเกี่ยวกับการเงินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ไว้โดยยังคงมีหลักการ เช่นเดียวกับ กฎหมายฉบับแรก แต่ในส่วนที่แตกต่างที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. การรับความช่วยเหลือทางการเงิน

ในพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้แก้ไขวงเงินที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนจะรับให้สูงขึ้นจากหนึ่งแสน เป็นห้าแสนบาท

2. การกู้เงินเพื่อขยายกิจการ

ก็เช่นเดียวกันได้มีการปรับใหม่ แก้ไขวงเงินที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนจะกู้ได้ เป็นร้อยละของมูลค่าทรัพย์สินที่มีอยู่

สำหรับการเงินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในช่วงนี้ จากรายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ปีการศึกษา 2520-2524 สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นดังนี้ โดยมีรายละเอียดปรากฏตาม ตารางที่ 62-66

การเงินปีการศึกษา 2520

ในปีการศึกษา 2520 มีวิทยาลัยเอกชนทั้งสิ้น 10 แห่งคือ

1. วิทยาลัยการค้า	2. วิทยาลัยกรุงเทพ
3. วิทยาลัยเกริก	4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	6. วิทยาลัยพ่ายัพ
7. วิทยาลัยศรีปทุม	8. วิทยาลัยแสงธรรม
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

รายรับ วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม (10,401,11 บาท)

วิทยาลัยที่มีรายรับต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยเกริก (4,320.94 บาท)

รายจ่าย ในปีการศึกษา 2520 วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหาร

ธุรกิจ และวิทยาลัยพ่ายัพ ซึ่งเป็นวิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งขึ้น โดยมูลนิธิและไม่แสวงกำไร

มีค่าใช้จ่ายต่อหัวค่อนข้างสูงกว่าวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายต่อหัวประมาณ

18,339, 9,000, 7,271 และ 6,779 บาท ตามลำดับ ส่วนวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ อีก

6 แห่ง มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำกว่า 4,000 บาททั้งสิ้น

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบรายรับซึ่งสูงกว่ารายจ่ายต่อหัว (ถ้าไร) แล้ว ปรากฏว่า
วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยกรุงเทพ และวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นวิทยาลัยที่มีรายรับสูงกว่า
รายจ่ายต่อหัวค่อนข้างสูง คือ 3,073, 2,905 และ 2,302 บาท ตามลำดับ และมีวิทยาลัยเอกชน
2 แห่งเท่านั้นที่รายรับต่ำกว่ารายจ่าย (ขาดทุน) คือ วิทยาลัยแสงธรรม และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
กล่าวคือ มีรายรับต่ำกว่ารายจ่ายต่อหัว เป็นเงิน 7,938 และ 3,173 บาทตามลำดับ

การเงินปีการศึกษา 2521

ในปีการศึกษา 2521 นี้ ยังคงมีวิทยาลัยเอกชนทั้งสิ้น 10 แห่ง เช่นเดียวกับปีการศึกษา
2520

รายรับ วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยพหุชีพ (9,814 บาท)
วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยเกริก (4,240 บาท)

รายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม (24,406 บาท)
และวิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (3,432 บาท)

รายรับสูงกว่ารายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับสูงกว่ารายจ่ายต่อหัวอยู่ 8 แห่ง ในปีการศึกษา
นี้ คือ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยศรีปทุม
วิทยาลัยพหุชีพ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหาร
ธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนวิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่ำกว่ารายจ่าย
ต่อหัว มี 2 แห่ง คือ วิทยาลัยแสงธรรม (15,126 บาท) และ วิทยาลัย
เอเชียอาคเนย์ (2,145 บาท)

การเงินปีการศึกษา 2522

ในปีการศึกษา 2522 มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งสิ้น 11 แห่ง

รายรับ วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม (8,555 บาท)
วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยเกริก (4,458 บาท)

รายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม (19,952 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำสุดคือวิทยาลัยเกริก (3,607 บาท)

รายรับสูงกว่ารายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับสูงกว่ารายจ่ายต่อหัวอยู่ 6 แห่ง คือ
วิทยาลัยเทคนิคสยาม (2,053 บาท) วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
(1,965 บาท) วิทยาลัยศรีปทุม (1,946 บาท) วิทยาลัยเกริก
(851 บาท) วิทยาลัยกรุงเทพ (285 บาท) และวิทยาลัยการค้า
(59 บาท) ตามลำดับ

สำหรับวิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่ำกว่ารายจ่ายต่อหัว มีทั้งสิ้น
5 แห่งคือ วิทยาลัยแสงธรรม (11,397 บาท) วิทยาลัยพณิชย
(2,593 บาท) วิทยาลัยคณาสิทธิ์ (2,424 บาท) วิทยาลัย
เอเชียอาคเนย์ (1,214 บาท) และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
(1,045 บาท) ตามลำดับ

การเงินปีการศึกษา 2523

ในปีการศึกษานี้ ยังคงมี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งสิ้น 11 แห่ง เช่นเดิม

รายรับ วิทยาลัยเอกชนมีรายรับต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยพณิชย (10,213 บาท)

วิทยาลัยที่มีรายรับต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยเกริก (4,925 บาท)

รายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม (22,523 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำสุด คือ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (4,034 บาท)

รายรับสูงกว่ารายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับสูงกว่ารายจ่ายต่อหัว มีทั้งสิ้น 7 แห่ง คือ

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (2,315 บาท)

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ (1,160 บาท)

วิทยาลัยเทคนิคสยาม (1,075 บาท)

วิทยาลัยศรีปทุม (1,053 บาท)

วิทยาลัยเกริก (864 บาท)

วิทยาลัยการค้า (210 บาท)

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (59 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่ำกว่ารายจ่ายต่อหัว มีทั้งสิ้น 4 แห่ง คือ

วิทยาลัยแสงธรรม (13,433 บาท)

วิทยาลัยพาณิชย (2,441 บาท)

วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ (1,127 บาท)

วิทยาลัยกรุงเทพ (2 บาท)

การเงินปีการศึกษา 2524

ในปีการศึกษานี้ มีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนทั้งสิ้น 12 แห่ง

รายรับ วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวสูงสุด คือ วิทยาลัยพาณิชย (12,013 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยศรีปทุม (4,096 บาท)

รายจ่าย วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุด คือ วิทยาลัยหัวเฉียว (19,699 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำสุดคือ วิทยาลัยศรีปทุม (4,301 บาท)

รายรับสูงกว่ารายจ่าย

วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับสูงกว่ารายจ่ายต่อหัว มีทั้งสิ้น 8 แห่ง ดังนี้ คือ

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย (2,459 บาท)

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (2,446 บาท)

วิทยาลัยพาณิชย (2,137 บาท)

วิทยาลัยกรุงเทพ (2,120 บาท)

วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ (1,961 บาท)

วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ (1,720 บาท)

วิทยาลัยเทคนิคสยาม (1,677 บาท)

วิทยาลัยการค้า (1,100 บาท)

วิทยาลัยเอกชนที่มีรายรับต่ำกว่ารายจ่ายต่อหัว มีทั้งสิ้น 4 แห่ง คือ

วิทยาลัยหัวเฉียว (8,873 บาท)

วิทยาลัยแสงธรรม (4,984 บาท)

วิทยาลัยเกริก (2,820 บาท)

วิทยาลัยศรีปทุม (205 บาท)

ตารางที่ 62 ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเฉลี่ยรายหัวต่อปี จำแนกตามสถาบัน ปีการศึกษา 2520

หน่วย : บาท

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุน และ งบดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับต่อหัว	รายรับ สูงกว่ารายจ่าย ต่อหัว
		งบลงทุน	งบดำเนินการ		งบลงทุน	งบดำเนินการ	รวม			
1. ว.การศา	4,579	2159057	13388590	15547647	471.51	2923.91	3395.42	21,842,606	4,770.16	+ 1374.74
2. ว.กรุงเทพ	2,944	1,689,596	9,763,141	11,452,737	573.91	3,316.28	3,890.19	20,007,858	6,796.14	+ 2,905.95
3. ว.เกริก	1,247	411,102	4,229,716	4,640,818	329.67	3,391.91	3,721.58	5,388,224	4,320.94	+ 599.36
4. ว.เทคนิคสยาม	2,137	2,016,538	6,133,227	8,149,765	943.63	2,870.01	3,813.64	14,717,466	6,886.97	+ 3,073.33
5. ว.ธุรกิจบัณฑิต	1,946	585,046	4,819,161	5,404,207	300.64	2,476.44	2,777.08	9,885,822	5,080.07	+ 2,302.99
6. ว.แพทย์	897	717,373	5,363,397	6,080,770	799.74	5,979.26	6,779.00	7,881,776	8,786.81	+ 2,007.81
7. ว.ศรีปทุม	2,417	1,622,450	7,608,799	9,231,249	671.26	3,148.03	3,819.29	13,975,897	5,782.33	+ 1,963.04
8. ว.แสงธรรม	90	949,249	701,295	1,650,544	10,547.21	7,792.16	18,339.37	936,100	10,401.11	- 7,938.26
9. ว.อัสสัมชัญ	832	1,306,266	4,743,819	6,050,085	1,570.03	5,701.70	7,271.73	7,520,478	9,039.03	+ 1,767.30
10. ว.เอเชีย	539	1,375,903	3,475,426	4,851,329	2,552.69	6,447.91	9,000.60	3,160,255	5,863.18	- 3,137.42

หมายเหตุ ข้อมูลนี้ได้จากรายงานงบดุลประจำปีของวิทยาลัย

1/ + หมายความว่า รายรับสูงกว่ารายจ่าย

1/ - หมายความว่า รายรับต่ำกว่ารายจ่าย

ตารางที่ 63 ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเฉลี่ยรายหัวต่อปี ในวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2521

หน่วย: บาท

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุนและ งบดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับ ต่อหัว	รายรับสูงกว่า รายจ่ายต่อหัว
		งบลงทุน	งบดำเนินการ		งบลงทุน	งบดำเนินการ	รวม			
1.ว.การศา	3,903	3,292,425	16,819,500	20,111,925	843	4,309	5,152	22,255,837	5,702	+ 550
2.ว.กรุงเทพ	3,156	2,067,753	20,632,000	22,699,753	655	6,537	7,192	23,198,044	7,350	+ 158
3.ว.เกริก	1,526	498,657	5,453,300	5,951,957	326	3,574	3,900	6,471,588	4,240	+ 340
4.ว.เทคนิคสยาม	2,989	2,611,467	10,078,500	12,689,967	874	3,372	4,246	16,663,157	5,574	+ 1,328
5.ว.ธุรกิจบัณฑิต	2,221	668,659	6,954,100	7,622,759	301	3,131	3,432	11,951,606	5,381	+ 1,949
6.ว.พายัพ	1,031	939,430	8,492,500	9,431,930	911	8,237	9,148	10,118,270	9,814	+ 666
7.ว.ศรีปทุม	2,891	2,218,797	10,895,200	13,113,997	767	3,769	4,536	18,032,543	6,237	+ 1,701
8.ว.แสงธรรม	122	1,177,948	1,799,700	2,977,648	9,655	14,751	24,406	1,132,250	9,280	-15,126
9.ว.อัสสัมชัญ	1,219	2,487,154	6,705,500	9,192,654	2,040	5,501	7,541	9,569,616	7,850	+ 309
10.ว.เอเชีย	799	1,529,736	5,000,400	6,530,136	1,915	6,258	8,173	4,817,118	6,028	- 2,145

หมายเหตุ ว.หมายถึง วิทยาลัย

งบลงทุน หมายถึง ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

งบดำเนินการ หมายถึง หมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ

+ หมายถึง รายรับสูงกว่ารายจ่าย

- หมายถึง รายรับต่ำกว่ารายจ่าย

ตารางที่ 64 ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเฉลี่ยรายหัวที่มีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2522

หน่วย : บาท

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุน และ งบดำเนินงาน	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับต่อหัว	สูงกว่ารายจ่าย ต่อหัว
					งบลงทุน	งบดำเนินงาน	รวม			
1. วิทยาลัยการค้า	3,959	3,302,024	19,745,600	23,047,624	834	4,987	5,821	23,282,000	5,880	+ 59
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	3,861	3,069,819	19,834,000	22,903,819	795	5,137	5,932	24,005,100	6,217	+ 285
3. วิทยาลัยเกริก	1,801	531,608	5,966,000	6,497,608	295	3,312	3,607	8,029,000	4,458	+ 851
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	2,989	2,775,795	12,240,300	15,016,095	928	4,095	5,023	21,151,300	7,076	+ 2,053
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2,557	719,969	8,604,200	9,324,169	281	3,364	3,645	14,347,000	5,610	+ 1,965
6. วิทยาลัยพายัพ	1,262	1,106,764	12,796,000	13,902,764	876	10,139	11,015	10,629,500	8,422	- 2,593
7. วิทยาลัยศรีพุ่ม	2,975	1,521,448	10,702,900	12,224,348	511	3,597	4,108	18,011,500	6,054	+ 1,946
8. วิทยาลัยแสงธรรม	153	1,252,016	1,800,800	3,052,816	8,183	11,769	19,952	1,309,000	8,555	-11,397
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,360	2,656,346	9,061,000	11,717,346	1,953	6,662	8,615	10,295,900	7,570	- 1,045
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	992	1,739,508	6,465,800	8,205,308	1,753	6,517	8,270	7,000,200	7,056	- 1,214
11. วิทยาลัยคณาวิสัย	514	1,128,911	3,561,000	4,689,911	2,196	6,928	9,124	3,444,300	6,700	- 2,424

หมายเหตุ

งบลงทุน หมายถึงค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
 งบดำเนินงาน หมายถึงหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุและหมวดรายจ่ายอื่น ๆ
 + หมายถึงรายรับสูงกว่ารายจ่าย
 - หมายถึงรายรับต่ำกว่ารายจ่าย

ตารางที่ 65. ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา เฉลี่ยรายหัวต่อปีในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ปีการศึกษา 2523

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุนและ งบดำเนินงาน	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับ ต่อหัว	รายรับสูงกว่า รายจ่ายต่อหัว
		งบลงทุน	งบดำเนินงาน		งบลงทุน	งบดำเนินงาน	รวม			
1. วิทยาลัยการฟ้า	5,435	3,036,342	22,776,600	25,812,942	558	4,190	4,748	26,950,000	4,958	+ 210
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,243	3,396,067	24,168,000	27,564,067	800	5,695	6,495	27,552,000	6,493	- 2
3. วิทยาลัยเกริก	1,990	630,797	7,453,900	8,084,697	316	3,745	4,061	9,801,000	4,925	+ 864
4. วิทยาลัยคณาวิสิทธิ์	1,188	2,360,600	7,169,300	9,529,900	1,987	6,034	8,021	8,191,000	6,894	- 1,127
5. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,867	2,911,142	17,572,800	20,483,942	752	4,544	5,296	24,639,000	6,371	+ 1,075
6. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	3,210	740,725	12,213,400	12,954,125	230	3,804	4,034	20,383,000	6,349	+ 2,315
7. วิทยาลัยพาณิชย	1,310	1,215,597	15,362,400	16,577,997	927	11,727	12,654	13,380,000	10,213	- 2,441
8. วิทยาลัยศรีปฐม	2,960	2,173,986	12,146,200	14,320,186	734	4,130	4,837	17,435,000	5,890	+ 1,053
9. วิทยาลัยแสงธรรม	166	1,545,819	2,193,100	3,738,919	9,312	13,211	22,523	1,509,000	9,090	-13,433
10. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	1,925	2,334,811	12,001,500	1,433,631	1,212	6,234	7,446	14,448,000	7,505	+ 59
11. วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	1,550	1,559,747	8,532,700	10,092,447	1,006	5,504	6,510	11,890,000	7,670	+ 1,160

หมายเหตุ งบลงทุน หมายถึงค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

งบดำเนินงาน หมายถึงหมวดเงิน เดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ

+ หมายถึงรายรับสูงกว่ารายจ่าย

- หมายถึงรายรับต่ำกว่ารายจ่าย

ตารางที่ 66 ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา เฉลี่ยรายหัวต่อปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2524

วิทยาลัย	จำนวน นักศึกษา	รายจ่าย		รวมงบลงทุน และ งบดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายต่อหัว			รายรับ	รายรับ ต่อหัว	รายรับสูงกว่า รายจ่ายต่อหัว
		งบลงทุน	งบดำเนินการ		งบลงทุน	งบ ดำเนินการ	รวม			
1. วิทยาลัยการค้า	5,093	2,767,139	23,447,740	26,214,879	543	4,604	5,147	31,814,300	6,247	+1,100
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	4,115	4,416,277	19,768,785	24,185,062	1,073	4,804	5,877	32,906,600	7,997	+2,120
3. วิทยาลัยเกริก	2,186	9,241,893	8,663,905	17,905,798	4,228	3,963	8,191	11,741,000	5,371	-2,820
4. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	3,411	3,985,795	18,952,682	22,938,477	1,169	5,556	6,725	28,659,400	8,420	+1,677
5. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3,910	850,972	17,486,488	18,337,460	218	4,472	4,690	27,951,900	7,149	+2,459
6. วิทยาลัยแพทย์	1,534	1,288,453	13,861,458	15,149,911	840	9,036	9,876	18,427,800	12,013	+2,137
7. วิทยาลัยศรีปทุม	3,676	2,189,704	13,619,641	15,809,345	596	3,705	4,301	15,057,200	4,096	- 205
8. วิทยาลัยแสงธรรม	167	1,552,789	802,133	2,354,922	9,298	4,803	14,101	1,522,500	9,117	-4,984
9. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	2,625	3,334,910	12,389,327	15,724,237	1,270	4,720	5,990	22,145,300	8,436	+2,446
10. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2,293	1,754,386	9,493,540	11,247,926	765	4,140	4,905	15,744,000	6,866	+1,961
11. วิทยาลัยคณาสิทธิ์	1,991	1,282,754	9,806,009	11,088,763	644	4,925	5,569	14,513,300	7,289	+1,720
12. วิทยาลัยหัวเฉียว	30	401,365	189,617	590,982	13,379	6,320	19,699	324,800	10,826	-8,873

หมายเหตุ งบลงทุน หมายถึง ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง

งานดำเนินการ หมายถึง หมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ และหมวดรายจ่ายอื่นๆ

+ หมายถึงรายรับสูงกว่ารายจ่าย (กำไร)

- หมายถึงรายจ่ายสูงกว่ารายรับ (ขาดทุน)

ความรับผิดชอบของรัฐต่อการอุดมศึกษา เอกชน

หน่วยงานและองค์กรการบริหารของรัฐ

1. หน่วยงานของรัฐ

หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน ท.ศ. 2515 (ฉบับที่ 18) ท.ศ. 2520 คือทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้การดำเนินงานของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงฐานะของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จากการเป็นทบวงในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นทบวงซึ่งไม่สังกัดส่วนราชการอื่น และเปลี่ยนชื่อจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นทบวงมหาวิทยาลัยนั่นเอง

ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานสถาบันอุดมศึกษา เอกชนต่อมาก็คือ ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งรับผิดชอบมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงอันได้แก่ กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เมื่อครั้งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ท.ศ. 2522 ขึ้นใช้แทน พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรกของศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน

2. องค์กรการบริหารของรัฐ สำหรับองค์กรการบริหารตามกฎหมายฉบับใหม่ คือ

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 ได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมาย ซึ่งได้กล่าวข้างต้นแล้ว โดยยังเป็นในรูปคณะกรรมการรับผิดชอบงาน เช่นที่แล้วมา แต่มีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางและชัดเจนยิ่งขึ้น โดยองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่จะมีปรากฏไว้ชัดเจน ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 หมวด 2 ว่าด้วย คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ตั้งแต่ มาตรา 20 จนถึงมาตรา 27

องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เป็นดังนี้คือ

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคที่หนึ่งไม่น้อยกว่าสามคน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจ เอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบัน เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและ เลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

กรรมการสถาบัน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบัน ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะ เป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบัน ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจาก การพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระมาตรา 21 กรรมการสถาบันซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง คือ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการสถาบันแทนได้

ประธานกรรมการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน การประชุมคณะกรรมการสถาบัน ต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขาธิการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522

1. พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน
2. ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบวงตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
3. พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษา และวิถีสถานะของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
4. พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
5. พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบัน และคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
6. พิจารณาให้ความเห็นชอบ เกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกียรตินิยมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
7. ปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายกำหนดให้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้ง คณะกรรมการ
ประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือ เรียกบุคคล
ใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจ และ
คณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตาม
วรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย
ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับ เอกชนในการจัดการศึกษา

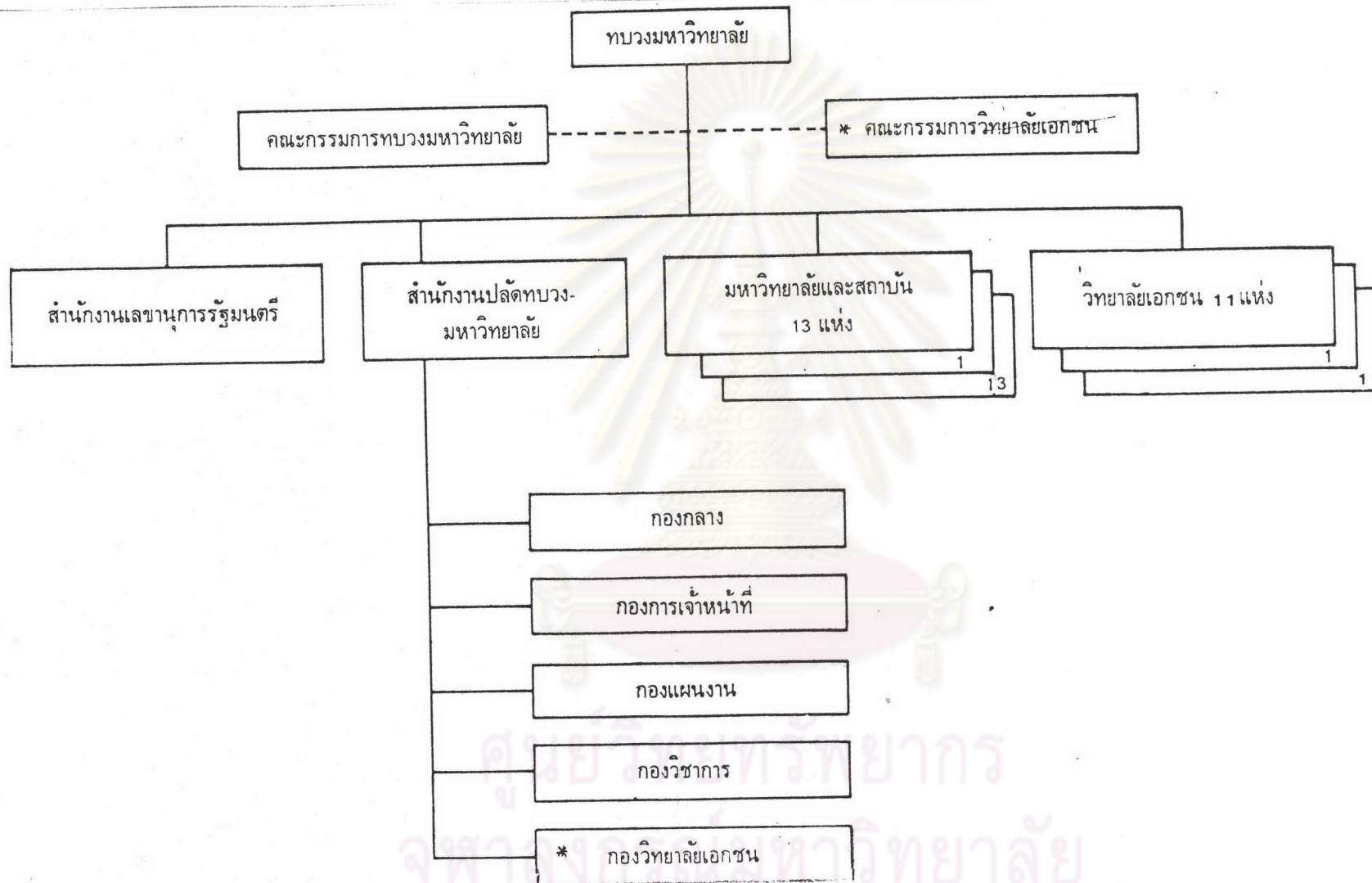
ตามความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับ เอกชนใน เรื่องการจัดการศึกษาก็นยังคงเป็นไปในหลักการ
2 ประการ ที่สำคัญคือ

1. การควบคุมดูแล
2. การช่วยเหลือ สนับสนุน

ในช่วงนี้ เป็นระยะ เวลาที่เป็นการค้าดำเนินการที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
ทบวงมหาวิทยาลัย ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัย เอกชน กับทบวงมหาวิทยาลัย

* หมายเหตุ: คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน และกองวิทยาลัยเอกชน ต่อมาคือคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามลำดับ

ที่มา: สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย

จากการสัมมนา เรื่องการวางแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) ซึ่งจัดขึ้นร่วมกันระหว่างทบวงมหาวิทยาลัย และสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 21-22 พฤศจิกายน 2524 ทำให้เห็นภาพของความรับผิดชอบ ของรัฐที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในช่วงเวลานี้ (พ.ศ.2520-2524) เป็นดังนี้คือ

1. การควบคุม ดูแล

ทบวงมหาวิทยาลัย มีนโยบายชัดเจนในการมุ่งในลักษณะส่งเสริมมากกว่าการควบคุม ดูแลในรายละเอียด ซึ่งการควบคุมดูแลก็เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่มีอยู่นั้นเอง โดยในการสัมมนาครั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 7 ประการ ดังนี้คือ

(1) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ล่วงหน้าทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว โดยให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาความต้องการของสังคม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนแต่ละแห่งได้ทราบแนวทางว่า สถาบันฯ จะมุ่งไปทางใด

(2) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งศึกษาระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ ต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบราชการที่เกี่ยวข้องโดยครบถ้วน ซึ่งจะ ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการในสิ่งที่ต้องการได้สะดวกและ รวดเร็ว และให้ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการฯ ดังกล่าวโดยเคร่งครัด

(3) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนร่วมมือกันทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ โครงการตำรา การ วิจัย รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ขาดแคลน นอกจากนี้ควรแสวงความร่วมมือ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาระดับนี้มา ก่อนด้วย

(4) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเผยแพร่กิจกรรมทางวิชาการ การ บริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเนื่องจากด้าน งบประมาณไม่ค่อยมีปัญหา ควรจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้วย หากทำได้

(5) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ความร่วมมือช่วยเหลือรัฐในการ จัดการประชุม สัมมนา อบรม ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน และสมควรจะต้องจัดขึ้นเพื่อประโยชน์ของการดำเนินงาน ในกรณีที่รัฐไม่อาจหางบประมาณมาสนับสนุนได้

(6) ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งให้ความร่วมมือ ประสานงาน กับทบวงมหาวิทยาลัยโดยใกล้ชิด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์อันพึงมีแก่การจัดการ ศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ สืบไป

(7) ในกรณีที่มีข้อสงสัยประการใด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง ควรสอบถามข้อสงสัยในประเด็นปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นต่อทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

2. การช่วยเหลือ สนับสนุน

นอกจากการที่รัฐได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนตามที่กล่าวมาแล้วในบทก่อน ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ในการสนับสนุนส่งเสริมไว้ สรุปได้ดังนี้

1. พยายามส่งเสริม สนับสนุน ในเชิงด้านวิชาการมากกว่าความช่วยเหลือหรือ สนับสนุนด้านการเงิน
2. ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
3. สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้รับความสะดวกรวดเร็วในด้านต่าง ๆ ทั้งจากทบวงมหาวิทยาลัย และส่วนราชการภายนอก

วิธีการสนับสนุนที่ดำเนินการไปแล้ว เป็นดังนี้ คือ

1. พิจารณาหาทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับการยกเว้นภาษีในการนำ เข้า และภาษีเทศบาลสำหรับวัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ซื้อจากต่างประเทศ
2. พิจารณาหาผู้บริจาคเงินหรือสิ่งของแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้รับ การยกเว้นภาษี
3. พิจารณาหาทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้รับการยกเว้นภาษีโรง เรือน
4. พิจารณาหาทางให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนได้กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และผ่อนส่งระยะยาว เพื่อนำไปพัฒนาสถาบันให้กว้างขวาง และอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน
5. การสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ การแลกเปลี่ยนให้ยืมตำราที่หายาก หรือขาดแคลน ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
6. ใ้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมอบรม สัมมนาทางวิชาการ และทางบริหาร ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย และส่วนราชการอื่นจัดขึ้น รวมทั้ง

ร่วมกับส่วนราชการอื่น ๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

7. การให้คำแนะนำแก่สถาบันอุดมศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เสนอให้ทบวงมหาวิทยาลัย ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ปรับปรุง และส่งเสริมในเรื่องต่าง ๆ 17 ประการ ดังนี้คือ

(1) ปัญหาเกี่ยวกับด้านนโยบายการจัดการศึกษา ต้องการให้รัฐกำหนดให้แน่นอนชัดเจน เพราะมีผลกระทบต่อถึงการลงทุนของเอกชน เช่น การเปิดสอนระดับ (ป.วส.) โรงเรียนราษฎร์ เป็นต้น

(2) การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความประสงค์ที่จะให้มีความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและทบวงมหาวิทยาลัย ในการจัดทำแผนพัฒนา โดยมีการจัดการฝึกอบรมหรือปฏิบัติการทำแผนร่วมกัน

(3) หลักเกณฑ์การอนุญาตเปิดดำเนินการ ต้องการให้ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาให้แน่นอนชัดเจนว่า สาขาวิชานั้น ๆ จะต้องมี ความพร้อมในด้านใด อย่างไร

(4) ปัญหาเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งใช้เวลาพิจารณานานมาก และพยายามให้เหมือนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ทำให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนไม่มีเอกลักษณ์ของตนเอง จึงต้องการให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณา ทบทวนในเรื่องนี้ด้วย

(5) ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการรับรองมาตรฐาน การศึกษา มีความต้องการให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการพิจารณารับรองมาตรฐานไว้ให้แน่นอนชัดเจน

(6) ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก มีความต้องการให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาทบทวนการมีคณะกรรมการ สอบไล่ภายนอกว่า ปัจจุบันยังมีความเหมาะสมอย่างไรหรือไม่

(7) ปัญหาเกี่ยวกับสัดส่วนคุณภาพของคณาจารย์ประจำ มีความต้องการ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยผ่อนคลายเรื่องนี้ตามสมควร ไม่ควรกำหนดเป็น กฎเกณฑ์แน่นอนตายตัว

(8) ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน ต้องการให้หาช่องทางให้สถาบัน อุดมศึกษา เอกชนมีแหล่ง เงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำและในระยะยาว หรือให้ มีโอกาสให้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน หรือการอนุญาตให้เก็บเงินบำรุง การศึกษาสำหรับพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เอกชนต่อไป

(9) ปัญหาเกี่ยวกับ เงินกองทุนทดแทนที่จะต้องส่ง เงิน เข้ากองทุนของกรม
แรงงาน ต้องการให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาหาทางช่วยเหลือในเรื่องนี้ต่อไป

(10) ปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรขาเข้าสำหรับวัสดุอุปกรณ์การศึกษา ต้องการ
ให้ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งดำเนินการอยู่แล้วพิจารณาคิดตามดำเนินการต่อไปโดยเร็ว

(11) ความต้องการในเรื่อง เงินอุดหนุนเพื่อสวัสดิการคณาจารย์ ขอให้
ทบวงมหาวิทยาลัยช่วยเหลือทางด้านสวัสดิการของอาจารย์ เช่นเดียวกับ
กระทรวงศึกษาธิการช่วยเหลือครู อาจารย์โรงเรียนราษฎร์

(12) ปัญหาเกี่ยวกับอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
ต้องการให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณากำหนดตามคุณภาพและมาตรฐานเป็นเกณฑ์
และควรคำนึงถึงแผนพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนด้วย

(13) ปัญหาเกี่ยวกับการออกกฎทบวง เรื่องการเรียกชื่อผู้บริหารสถาบัน
ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยเร่งรัดดำเนินการออกกฎทบวงดังกล่าวโดยเร็ว

(14) ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ต้องการ
ที่จะดำเนินการเอง โดยขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงาน

(15) การพบปะระหว่างเจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ระดับ
ปฏิบัติการของทั้งสองฝ่ายได้มีโอกาสพบปะกันบ้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
และความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

(16) การออกบัตรประจำตัวอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เสนอ
ให้มีการออกบัตรประจำตัวของอาจารย์ โดยขอความร่วมมือจากทบวง
มหาวิทยาลัยในการดำเนินการดังกล่าว

(17) การปฏิบัติของทบวงมหาวิทยาลัยต่อสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
ทบวงมหาวิทยาลัยควรปฏิบัติอย่างให้เกียรติและ เท่าเทียมกับการปฏิบัติต่อ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

บทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

บทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ในช่วงของแผนพัฒนา
การศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) เป็นดังนี้คือ

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องของ
ภารกิจหลัก

ตามกฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดย เอกชนฉบับที่ 2 คือ พระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ได้ระบุภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้อย่างชัดเจน
ในมาตรา 8 ว่า

"สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการ
ให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย
ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ"

ซึ่งนับได้ว่าเป็นบทบาทในการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์แบบ เช่นเดียวกับสถาบัน
อุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งเอกชนจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับลักษณะของสถานศึกษา
ของตน โดยรัฐได้ระบุภารกิจไว้ชัดเจน สำหรับ มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ในกฎหมาย
ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2525) ดังนี้คือ

(1) มหาวิทยาลัย

(ค) มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการ
ทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(2) สถาบัน

(ค) มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต และการวิจัย และอาจ
กระทำการกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทะนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

(3) วิทยาลัย

(ค) มีภารกิจด้านการสอน และการผลิตบัณฑิต และอาจกระทำการกิจ
เกี่ยวกับการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทะนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

สำหรับงานวิจัยนี้ก็ยังคง เน้นในเรื่องของการผลิตบัณฑิตนั่นเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

ก. ผู้สำเร็จการศึกษาในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524)
ปรากฏว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 18,587 คน

เมื่อพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษา ตามสาขาวิชาและวุฒิแล้ว ปรากฏว่า มีผู้จบ
สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีมากที่สุดในทุกปีการศึกษา รองลงมาได้แก่ ผู้จบสาขาวิชา
วิศวกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำหรับสาขาวิชาแพทยศาสตร์ (เฉพาะ
พยาบาล) และสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และอนุปริญญา ยังมี

ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนน้อย เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่เพิ่งเริ่มเปิดใหม่ (รายละเอียด
 ดังตารางที่ 67)

เมื่อพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน แยกตามวุฒิระหว่างปีการศึกษา
 2520-2524 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษารวมทุกระดับ เป็นจำนวน 3,103, 3,056, 3,206,
 4,128 และ 5,094 คน ตามลำดับ วิทยาลัยเอกชน ที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คือวิทยาลัยศรีปทุม ระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ วิทยาลัยการค้า (รายละเอียด
 ตารางที่ 67)

ข. ผู้สำเร็จการศึกษากับการมีงานทำ และการว่างงานในสาขาต่าง ๆ

ในจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รุ่นปีการศึกษา
 2517-2521 และ 2523 ซึ่งมีผู้กรอกแบบสอบถาม ร้อยละ 50-78 พบว่ามีอัตราการว่างงาน
 ในแต่ละปีประมาณร้อยละ 22.36-33.02 ของบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เปิดสอนสาขาด้านสังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ และมนุษยศาสตร์
 ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่มีอัตราการว่างงานอยู่ในระดับสูง (เกินกว่าร้อยละ 20)

การว่างงานของบัณฑิตจำแนกตามสาขาวิชาของ ISCED ในปีการศึกษา 2523
 กลุ่มสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน และการเอกสาร มีอัตราการว่างงานสูงสุด คือ ร้อยละ 54.38
 รองลงมาคือ สาขาสังคมพฤติกรรมศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์ ซึ่งมีอัตราการว่างร้อยละ 40.27
 และ 35.53 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป สาขาวิชาที่มีอัตราการว่างงานสูง ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ
 สาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่า สถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง เช่น วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ สามารถปรับการจัดการศึกษาให้
 สอดคล้องกับการมีงานทำ โดยประสานงานกับผู้ใช้ ทำให้ไม่มีปัญหาการว่างงานของบัณฑิตนัก
 (333)

2. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการอุดมศึกษาของประเทศ

2.1 บทบาทในการสนองความต้องการการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในช่วงนี้ รัฐได้อนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 2 แห่ง คือ
 วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ และวิทยาลัยหัวเฉียว ทั้ง 2 แห่ง ตั้งอยู่ในภาคกลาง และในปีการศึกษา 2524

วิทยาลัยเอกชน สามารถรับนักศึกษาได้ทั้งสิ้น เป็นจำนวน 31,001 คน โดยเป็นนักศึกษายชาย 14,353 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 16,648 คน โดยเปิดสอนสาขาวิชาเพิ่มในช่วงปีการศึกษา 2520-2524 ในหลายสาขาวิชา ดังกล่าวแล้วในส่วนของหลักสูตรและการสอน

2.2 บทบาทต่อความมั่นคง มาตรฐานการศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตของการอุดมศึกษาเอกชน

ในช่วงนี้ ซึ่งอันที่จริงได้เริ่มมาตั้งแต่เมื่อกลาง พ.ศ.2519 ปรากฏว่าได้มีวิทยาลัยเอกชน 1 แห่งคือ วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ประสบปัญหาในด้านการเงินอย่างหนัก แต่ด้วยเจตน์จำนงของวิทยาลัย ในการมุ่งมั่นที่จะจัดการศึกษา วิทยาลัยจึงร่วมมือกับรัฐในการ ประคับประคองการจัดการศึกษาตลอดมา จนกระทั่งสามารถกลับ เข้าสู่ภาวะปกติได้ในประมาณต้นปี พ.ศ.2525 (334)

จะเห็นได้ว่า จากความมุ่งมั่นที่เห็นความสำคัญของการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน เองอย่างแน่วแน่ ประกอบกับการสนับสนุนให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง จากรัฐ จึงทำให้วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์มีความมั่นคง และเจริญก้าวหน้าขึ้นได้

2.3 บทบาทต่อการพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศ

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนต่อการอุดมศึกษาของประเทศ ในช่วงนี้ ก็ยังคงพัฒนาไปเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา และกำลังคนให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เช่นเดิม และสำหรับแนวความคิด ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของเอกชน ในช่วงนี้นับว่าก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะรัฐ ได้อนุญาตให้เอกชนจัดการศึกษาได้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยการแก้ไขกฎหมาย การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน เป็นฉบับที่ 2 คือ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 และจากจำนวนนักศึกษาที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปีการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ขยายสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา จากรัฐ จำนวนสถานศึกษาที่เพิ่มขึ้น ย่อมพอจะทำให้มองเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเอกชนได้รับความสนใจจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 67 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ระหว่างปีการศึกษา 2520 - 2524 จำแนกตามสาขาวิชาและวุฒิ

ปีการศึกษา	สาขาวิชาตามบัญชี	ระดับ ปวส.			ระดับอนุปริญญา			ระดับปริญญาตรี			รวมทุกระดับ		
		รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
2520	1. มนุษยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	95	35	60	95	35	60
	2. สังคมศาสตร์	151	47	104	39	5	34	2,032	765	1,276	2,222	808	1,414
	3. นิติศาสตร์	-	-	-	27	27	-	17	15	2	44	42	2
	4. วิศวกรรมศาสตร์ (โพลีเทคนิค)	647	645	2	-	-	-	-	-	-	647	645	2
	5. แพทย์ศาสตร์ (เฉพาะพยาบาล)	51	-	51	44	-	44	-	-	-	95	-	95
	รวม	849	692	157	110	32	78	2,144	806	1,338	3,103	1,530	1,573
2521	1. มนุษยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	60	38	22	60	38	22
	2. สังคมศาสตร์	164	46	118	2	1	1	1,929	459	655	2,095	506	774
	3. นิติศาสตร์	-	-	-	59	58	1	74	72	2	133	130	3
	4. วิศวกรรมศาสตร์ (โพลีเทคนิค)	667	667	-	-	-	-	-	-	-	667	667	-
	5. แพทย์ศาสตร์ (เฉพาะพยาบาล)	45	-	45	56	-	56	-	-	-	101	-	101
	รวม	876	713	163	117	59	58	2,063	569	679	3,056	1,341	900
2522	1. มนุษยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	60	28	32	60	28	32
	2. สังคมศาสตร์	286	88	198	18	6	12	1,798	410	631	2,102	504	841
	3. นิติศาสตร์	-	-	-	28	26	2	125	117	8	153	143	10
	4. วิศวกรรมศาสตร์ (โพลีเทคนิค)	838	831	7	-	-	-	-	-	-	838	831	7
	5. แพทย์ศาสตร์ (เฉพาะพยาบาล)	-	-	-	53	-	53	-	-	-	53	-	53
	รวม	1,124	919	205	99	32	67	1,983	555	671	3,206	1,506	943
2523	1. มนุษยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	88	48	40	88	48	40
	2. สังคมศาสตร์	364	121	243	43	22	21	2,481	804	1,677	2,888	947	1,941
	3. นิติศาสตร์	-	-	-	43	37	6	152	122	30	195	159	36
	4. วิศวกรรมศาสตร์ (โพลีเทคนิค)	796	793	3	-	-	-	-	-	-	796	793	3
	5. แพทย์ศาสตร์ (เฉพาะพยาบาล)	-	-	-	84	-	84	-	-	-	84	-	84
	6. เกษตรศาสตร์	25	23	2	-	-	-	-	-	-	25	23	2
รวม	1,185	937	248	170	59	111	2,721	974	1,747	4,076	1,970	2,106	
2524	1. มนุษยศาสตร์	-	-	-	-	-	-	120	57	63	120	57	63
	2. สังคมศาสตร์	626	162	464	27	12	15	2,822	767	2,055	3,085	853	2,232
	3. นิติศาสตร์	-	-	-	25	19	6	184	150	34	209	169	40
	4. วิศวกรรมศาสตร์ (โพลีเทคนิค)	1,136	1,130	6	-	-	-	-	-	-	1,136	1,130	6
	5. แพทย์ศาสตร์ (เฉพาะพยาบาล)	40	-	40	62	-	62	-	-	-	102	-	102
	6. เกษตรศาสตร์	52	43	9	-	-	-	-	-	-	52	43	9
รวม	1,854	1,335	519	114	31	83	3,126	947	2,152	5,094	2,340	2,754	
2524	สาขาวิชาตาม ISCED												
	1. ศึกษาศาสตร์และการฝึกครู	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2. มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา	-	-	-	-	-	-	120	57	63	120	57	63
	3. วิจิตรศิลป์และศิลปะประยุกต์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. นิติศาสตร์	-	-	-	25	19	6	184	150	34	209	169	40
	5. สังคมศาสตร์	626	162	464	27	12	15	2,822	767	2,055	3,475	941	2,534
	6. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	7. แพทย์ศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	40	-	40	62	-	62	-	-	-	102	-	102
	8. วิศวกรรมศาสตร์	1,136	1,130	6	-	-	-	-	-	-	1,136	1,130	6
	9. เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง	52	43	9	-	-	-	-	-	-	52	43	9
	10. วิชาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1,854	1,335	519	114	31	83	3,126	974	2,152	5,094	2,340	2,754	

ที่มา: รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2520-2524 สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

สรุปและวิเคราะห์

การดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนในระยะเริ่มต้น ซึ่งอยู่ในขั้นที่น่าพอใจ ดังได้กล่าวแล้ว แต่จากสภาพปัญหาในการดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนในระยะเริ่มแรก โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายการจัดการศึกษา ประกอบกับนโยบายของรัฐที่ต้องการสนับสนุนเอกชนให้มีส่วนร่วมจัดการศึกษาระดับนี้อย่างจริงจัง จึงเป็นแรงผลักดันให้รัฐตัดสินใจให้เอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาได้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยทำการแก้ไขกฎหมายการศึกษาฉบับแรก ในสาระสำคัญที่เกี่ยวกับเรื่องของการจัดตั้ง การบริหารงาน และองค์กรของรัฐเอง ประกาศใช้เป็นกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเอกชน ฉบับที่ 2 คือ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522

นับเป็นความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งในเรื่องการขออนุญาตจัดตั้งสถานศึกษา ในช่วงนี้ คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนได้ให้ข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันสภาพการณ์ต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากจึงได้ให้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งในที่สุดคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน ก็ได้ให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนใหม่ ซึ่งเรียกว่า "แนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน" ในการประชุมครั้งที่ 4/2521 วันที่ 14 เมษายน 2521 สำหรับรายละเอียดได้กล่าวแล้วข้างต้น

นอกจากนี้ ในการขออนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายใหม่ คือ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 นั้น การได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง หมายถึง การได้รับใบอนุญาตจัดตั้งอันแสดงว่า ข้อกำหนดได้ผ่านการเห็นชอบจากรัฐมนตรี และจะสามารถเปิดดำเนินการเรียนการสอนได้ต่อเมื่อสถานศึกษานั้น ขออนุญาตเปิดดำเนินการสาขาวิชาต่าง ๆ และการรับรองวิทยฐานะ ในเวลาเดียวกัน โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ทั้ง 2 กรณีเช่นกัน ซึ่งเป็นขั้นตอน ที่มีความละเอียดขึ้นกว่าการอนุญาตให้จัดตั้งสถานศึกษาเอกชนตามกฎหมายฉบับแรก

ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) มีเอกชนยื่นขอจัดตั้งทั้งสิ้น 5 รายคือ

1. วิทยาลัยลานนา โดยนายสุนทร ศิวาลัย
2. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ โดยนายจิระศักดิ์ คณาสวัสดิ์

3. วิทยาลัยกรุงเทพดุสิตเวชการ โดย บริษัทกรุงเทพดุสิตเวชการ
4. วิทยาลัยศรีลลิตา โดย นางนวลศรี อีรเนตร
5. วิทยาลัยหัวเฉียว โดย มูลนิธิฮั่วเคี้ยวบ่อเด็กเซียงตึ้ง (บ่อเด็กตึ้ง)

ในช่วงนี้มีเอกชนได้รับการอนุญาตให้จัดตั้ง 2 รายคือ

1. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์
2. วิทยาลัยหัวเฉียว

วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ นั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายฉบับเดิม ส่วนวิทยาลัยหัวเฉียว ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายฉบับใหม่ ส่วนที่เหลือ 3 รายนั้นมิได้รับอนุญาตให้จัดตั้งด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น

วิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง ได้รับอนุญาตจัดตั้งตามลำดับปีต่าง ๆ กันดังนี้คือ

ลำดับที่	รายชื่อวิทยาลัย	จัดตั้งตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อ	ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้ง	ที่ตั้ง
1	วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	23 กุมภาพันธ์ 2522	นายจรัสศักดิ์ คณาสวัสดิ์	จ.มหาสารคาม
2	วิทยาลัยหัวเฉียว	24 ธันวาคม 2524	มูลนิธิฮั่วเคี้ยวบ่อเด็กเซียงตึ้ง (บ่อเด็กตึ้ง)	กรุงเทพฯ

จะเห็นได้ว่า ในช่วง 5 ปีการศึกษา คือในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) มีสถานศึกษาเอกชน ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเพิ่มขึ้น 2 แห่ง ผู้รับอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา และมูลนิธิเพื่อการกุศล ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ 1 แห่ง และภูมิภาค 1 แห่ง เป็นวิทยาลัยที่พัฒนาขึ้นจากโรงเรียนผดุงครรภ์และอนามัยของโรงพยาบาลหัวเฉียว 1 แห่ง หลักการและเหตุผลที่จัดตั้ง ก็ต่างกันคือ วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ จัดตั้งเพื่อที่จะเป็นแหล่งวิชาการเพื่อพัฒนาภาคอีสาน ส่วนวิทยาลัยหัวเฉยวนั้นมุ่งฝึกให้อาชีพแก่บุคคล คือ พยาบาล โดยเฉพาะเพื่อพัฒนาสุขภาพปวงชน

เป็นอันว่า ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งสิ้น 12 แห่ง ดังนี้คือ

1. วิทยาลัยเกริก	7. วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	8. วิทยาลัยเทคนิคสยาม
3. วิทยาลัยศรีปทุม	9. วิทยาลัยพายัพ
4. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	10. วิทยาลัยแสงธรรม
5. วิทยาลัยการค้า	11. วิทยาลัยคณาวิสต์
6. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	12. วิทยาลัยหัวเฉียว

สำหรับในเรื่องหลักสูตรการสอนในช่วง 5 ปีการศึกษานี้ ในช่วง 2 ปีการศึกษาแรก ได้เริ่มมีการปรับปรุงในเรื่องของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก อันเป็นกรรมการที่มีหน้าที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการรับรองมาตรฐานการศึกษา หน้าที่การรับรองมาตรฐานการศึกษา เป็นเรื่องของทบวงมหาวิทยาลัยโดยตรงอย่างชัดเจน เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2521 ในเรื่องหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีแนวโน้มว่า โรงเรียนราษฎร์ อาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มเรียกร้องที่จะขอจัดการศึกษาระดับนี้บ้าง และทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกแนวทางการเสนอโครงการขออนุญาต เปิดสอนหลักสูตร/สาขาวิชาใหม่ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการถือปฏิบัติในการให้วิทยาลัยเอกชนเสนอข้อมูลเมื่อมีความประสงค์จะขออนุญาต เปิดสอนหลักสูตร/สาขาวิชาใหม่

เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับใหม่ในเรื่องเปิดดำเนินการสาขาวิชา ได้มีกล่าวไว้ในมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติฯ และสำหรับในเรื่องการพิจารณาหลักสูตร การรับรองวิทยฐานะและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ได้มีระบุไว้อย่างชัดเจน ในมาตรา 25 ข้อ 3 และข้อ 4 อันเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน นอกจากนี้ในเรื่องหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนและการรับรองมาตรฐานการศึกษาได้มีกล่าวไว้อย่างละเอียดในหมวด 4 ว่าด้วยเรื่อง ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมาย วิทยฐานะ ตั้งแต่มาตรา 47 จนถึง 52 และในหมวด 6 ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในมาตรา 74

ในช่วงนี้ ในปีการศึกษา 2522 คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเกี่ยวกับโครงการการศึกษาพยาบาลเน้นการผลิตพยาบาล โดยเฉพาะทางทบวงมหาวิทยาลัย และทางกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้โรงเรียนราษฎร์ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ ซึ่งเรื่องนี้ทางคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้มีมติให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ อาชีวศึกษา ให้ทัดเทียมกับมาตรฐานของวิทยาลัยเอกชน

และให้ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกันในการควบคุมมาตรฐานการศึกษา

นอกจากนี้ วิทยาลัยเอกชนได้เริ่มขอเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องจากระดับ
อนุปริญญา และขอเปิดสอนในระดับปริญญาโททางสาขาวิชาศาสนศาสตร์ด้วย

ในปีการศึกษา 2523 ก็ยังคงมีการพิจารณากันเกี่ยวกับเรื่อง การเปิดสอนหลักสูตร
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งครั้งนี้ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้มีมติว่าใน
มาตรการระยะสั้น การเปิดสอนหลักสูตรดังกล่าว ยังกระทำได้ในวิทยาลัยเอกชนต่อไป ส่วน
การเปิดสอนหลักสูตรที่สูงกว่าระดับดังกล่าวนี้ จะกระทำไม่ได้ในโรงเรียนราษฎร์ประเภท
อาชีวศึกษา

นอกจากนี้ ได้มีการร่วมมือ ประสานงานกันในเรื่อง หลักสูตรพยาบาลและผดุงครรภ์
ระหว่างกระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาจัดตั้ง
วิทยาลัยเอกชนในสาขาการพยาบาล

สำหรับในเรื่องการเปิดสอนภาคค่ำหรือภาคสมทบ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
ทบวงมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการสถาบัน ได้ลงมติว่า หลักการในการอนุญาตให้เปิดสอน
ไม่ว่าในสาขาวิชาใด จะต้องคำนึงถึงความพร้อม มาตรฐานการศึกษาและประสพการณ์ในการ
จัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น

ในปีการศึกษา 2524 ได้มีการกำหนดว่าจะส่งเสริมการศึกษาในสาขาวิชาพยาบาล
และได้มีการกำหนดว่า สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่จำเป็นเร่งด่วนและขาดแคลน
และทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2524

สาขาวิชาที่เปิดสอน ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะนี้ ก็ยังคงเป็นทางด้าน
สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ โดยเน้นทางด้าน แพทย์ศาสตร์ (พยาบาล) เพิ่มขึ้น โดยสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนยังคงรับนักศึกษาเข้าเรียนตามหลักการเดิม ซึ่งมีระบุไว้ในกฎหมายในเรื่อง
คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา และในข้อกำหนดของตนอันว่าด้วย เรื่องวิธีการคัดเลือกนักศึกษา

ในเรื่องนักศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
เรื่อย ๆ โดยเฉพาะนักศึกษาหญิง วิทยาลัยเอกชนที่มีนักศึกษาน้อยที่สุดคือ วิทยาลัยแสงธรรม
และวิทยาลัยเอกชนที่มีนักศึกษามากที่สุดคือ วิทยาลัยการค้า และวิทยาลัยการค้า ก็เป็นวิทยาลัย

เอกชนที่รับนักศึกษามาเข้าใหม่ระดับปริญญาตรีมากที่สุดและน้อยที่สุดก็คือวิทยาลัยแสงธรรม แต่วิทยาลัยเอกชนที่รับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุดคือ วิทยาลัยศรีปทุม ทั้งนี้โดยส่วนรวมอัตราการลาออกของนักศึกษามีแนวโน้มลดน้อยลงเป็นลำดับ นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงในเรื่องการเรียนการสอน แต่ยังคงเข้มงวดในเรื่องภาษาที่ใช้สอน และในการวัดผลก็ได้มีการพูดถึงเรื่องการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาโดยระบุไว้ เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการฟื้นฟูสภาพเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ เกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการฟื้นฟูสภาพการ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี อันเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในช่วงนี้ตามกฎหมายฉบับใหม่ได้มีโครงสร้างขององค์กรในการดำเนินงานหรือการบริหารงาน ยังยึดหลักการเดิม คือการบริหารงาน โดยองค์คณะบุคคล อันได้แก่ การมีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง และมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่ง โดยจะมีรองผู้บริหาร ก็ คนก็ได้ โดยในส่วนของคณาจารย์จะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยมีเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนกำหนดไว้ว่าอัตราส่วนผู้สอนประจำต่อนักศึกษาเป็น 1:30 อัตราส่วนผู้สอนประจำและพิเศษต่อนักศึกษาเป็น 1:15 และ สัดส่วนวุฒิผู้สอนซึ่งกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 ครุ:โท:เอก จะเป็น 2.5:5.5:2.0

สำหรับการเงินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยังคงเป็นไปตามหลักการเดิม แต่ตามกฎหมายฉบับใหม่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถรับความช่วยเหลือทางการเงินได้สูงขึ้น จากหนึ่งแสนบาทเป็นห้าแสนบาท และการกู้เงินก็กระทำได้เพิ่มขึ้น โดยได้มีการแก้ไขวงเงินให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกู้ได้ เป็นร้อยละของมูลค่าทรัพย์สินที่มีอยู่

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการจัดการศึกษาของเอกชนในช่วงนี้ รัฐคือทบวงมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งมีหน้าที่หลักที่จะต้องควบคุมดูแล และช่วยเหลือสนับสนุนได้ให้คำแนะนำในการจัดการศึกษาแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเรื่องของการร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเอง และระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และต้องตั้งใจจริงในการทำงานเพื่อพัฒนาประเทศชาติ โดยรัฐมีหลักกว้าง ๆ ในการสนับสนุนส่งเสริมที่จะเป็น เชิงด้านวิชาการมากกว่าความช่วยเหลือสนับสนุนด้านการเงิน และจะเน้น

ในเรื่องมาตรฐานการศึกษา และการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่งทางฝ่ายสถาบันอุดมศึกษา เอกชนก็ได้ขอให้รัฐดำเนินการช่วยเหลือ ปรับปรุง และ ส่งเสริมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาระดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องของนโยบายของรัฐ กฎหมาย หลักสูตร และสาขาวิชาที่เปิดสอน การรับรองมาตรฐานการศึกษา คณาจารย์ การ ประสานงาน และที่สำคัญคือ การเงิน

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีบทบาทในเรื่องของภารกิจหลัก โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต ปรากฏว่า มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 18,587 คน โดยเห็นได้ชัดว่ามีผู้จบสาขาวิชา สังคมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีมากที่สุดในทุกปีการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด คือวิทยาลัยศรีปทุมและระดับปริญญาตรี มากที่สุดคือวิทยาลัยการค้า

เมื่อพิจารณาในเรื่องของผู้สำเร็จการศึกษากับการมีงานทำ และการว่างงานในสาขา ต่าง ๆ ปรากฏว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เปิดสอนในสาขาวิชาที่มีอัตราการว่างงานสูง คือ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์

เมื่อศึกษาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนกับการอุดมศึกษาของประเทศ ก็พบว่า ยังคงมีส่วนสำคัญในการสนองตอบความต้องการและโอกาสในการรับการศึกษาในระดับนี้ของผู้ ที่ต้องการเข้ารับการศึกษาคือ และยังคงต้องประคับประคองในเรื่องของความมั่นคง มาตรฐาน การศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตของตน ถึงกระนั้นก็ได้ได้รับความสนใจจากประชาชนมากขึ้น

เมื่อมองภาพรวมของการจัดการศึกษาโดยเอกชน จะเห็นได้ชัดเจนว่า เป็นช่วงระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนอันเนื่องมาจากการปรับปรุง กฎหมาย การจัดการศึกษา ซึ่งการที่รัฐอนุญาตให้เอกชนสามารถมีส่วนร่วมจัดการศึกษาได้ เท่าเทียมกับรัฐ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของรัฐในการให้เอกชนร่วมจัดการศึกษา อย่างจริงจัง ทั้งนี้เมื่อพิจารณากฎหมายการศึกษาฉบับใหม่ คือ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ก็คงจะพบว่ายังคงยึดหลักการ เช่นเดียวกับกฎหมายฉบับแรก คือ รัฐยังคงเน้นในเรื่อง ของความมั่นคง ความก้าวหน้าทางวิชาการ และคุณภาพของบัณฑิต

ในการนี้ การที่เอกชนจะจัดตั้งสถานศึกษาได้ ไม่เพียงแต่ข้อกำหนดจะได้รับความ เห็นชอบ แต่จะต้องได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการสาขาวิชา และได้รับการรับรองวิทยฐานะ สถาบันไปพร้อมกันด้วย อันเป็นการรับรองมาตรฐานการศึกษาเบื้องต้น ซึ่งถ้าเอกชนสามารถ

แสดงให้เห็นถึงความพร้อม ก็ย่อมไม่มีปัญหาที่จะจัดตั้งสถานศึกษา เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่รัดกุมและรอบคอบขึ้นกว่าเดิม ซึ่งในช่วงนี้ก็มีเอกชนที่สนใจและได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสถานศึกษาได้ 2 ราย เป็นบุคคลธรรมดา และมูลนิธิเพื่อการกุศล ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะคน โดยแห่งแรกคือวิทยาลัยคณาสวัสดิ์ เน้นการเป็นแหล่งวิชาการทางภาคอีสาน ส่วนแห่งที่ 2 คือวิทยาลัยทิวเฉียวมุ่งเน้นในเรื่องการพยาบาล เพื่อสุขภาพของประชาชนนับได้ว่าในช่วงนี้มีสถานศึกษาที่เกิดขึ้นใหม่ น้อยกว่าในช่วงระยะของการเริ่มต้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเป็นช่วงของการปรับปรุงกฎหมาย ก็เป็นไปได้

ในเรื่องหลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอน และการรับรองมาตรฐานการศึกษานั้น ในระยะนี้ เอกชนสามารถขยายเปิดสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นได้ตามนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะในเรื่องของการพยาบาล แต่ในเรื่องการรับรองมาตรฐานการศึกษานั้น เริ่มมีปัญหาในส่วนที่เกี่ยวกับการคงมีอยู่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก และการเข้าชั้นของการเปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นอกจากนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นช่วงของการเริ่มวางมาตรฐานกลางในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในเรื่องของการเปิดสอนหลักสูตรและสาขาวิชาใหม่ ในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2524 และการแก้ไขปรับปรุงในเรื่องของการเรียนการสอน เป็นต้น

นอกจากนี้ ในเรื่องของการดำเนินงานของรัฐและเอกชน เนื่องจาก เป็นช่วงของการเริ่มใช้กฎหมายฉบับใหม่ เอกชนเองก็ต้องปรับโครงสร้างการบริหารงานภายในเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนรัฐเองก็ต้องปรับปรุงในเรื่ององค์กรที่รับผิดชอบ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสาระสำคัญในการแก้ไขกฎหมายกับสภาพปัญหาที่เอกชนประสบในระยะเริ่มต้นจัดการศึกษา จะเห็นได้ชัดเจนว่ากฎหมายฉบับใหม่ได้ร่างขึ้นเพื่อแก้ไขข้อปัญหาเหล่านั้นโดยตรง เช่น ในเรื่องของการเงิน และเปิดทางให้เอกชนพัฒนาการจัดการศึกษาได้ตามความพร้อมและความสามารถอย่างแท้จริง

ในเรื่องของการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนยังคงเป็นไปตามหลักการเดิม คือการบริหารงานโดยองค์คณะบุคคล ส่วนองค์กรย่อย ๆ อื่น ๆ รัฐได้เปิดโอกาสให้เอกชนสามารถจัดทำหรือกำหนดขึ้นเอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่รัฐเอื้ออำนวยให้เอกชนสามารถดำเนินงานได้อย่างคล่องตัว แต่สิ่งที่ยังต้องตระหนักและต้องได้รับการระแวงระวังจากทั้งรัฐและเอกชน ก็คือสภาพของการมีคณาจารย์อย่างพอเพียง และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

ในช่วงนี้พบว่ารัฐและ เอกชนมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดขึ้น โดยรัฐ เน้นความสัมพันธ์ ในการจัดการศึกษากับ เอกชน ว่าจะ เป็นไป เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนมากกว่าการควบคุมในราย ละเอียด และยังคงยืนยันในเรื่องที่เอกชนจะต้องพึ่งตนเอง โดยต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และประสานสัมพันธ์กับทางสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ในการให้คำแนะนำกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยรัฐ และความต้องการการช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมจากรัฐโดยเอกชนนั้น ในช่วงนี้มีประเด็นที่น่าสนใจคือ รัฐและ เอกชน เริ่มตระหนัก ถึงเรื่องการวางแผนการศึกษาร่วมกันอย่างจริงจัง และต่างให้ความสนใจและ เน้นในเรื่องการ พัฒนาทางด้านวิชาการ และที่น่าสนใจก็คือ ความต้องการการช่วยเหลือ สนับสนุนจากรัฐโดยเอกชน นั้นก็ยังคงเป็นไปในเรื่องของปัญหาทางด้านกฎหมาย ทางด้านบริหาร ทางด้านบุคลากรโดยเฉพาะ อาจารย์หรือผู้สอน ทางด้านวิชาการและโดยเฉพาะทางการเงินซึ่งดูจะหนักกว่าเรื่องอื่นใด

สำหรับบทบาทของ เอกชนในการจัดการศึกษาในช่วงนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของภารกิจ หลักได้มีกำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย ซึ่ง เอกชนจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานภาพของคน ในการวิจัยครั้งนี้ก็ยังคง เน้นในเรื่องของการผลิตบัณฑิตซึ่งมีจำนวนมากขึ้น แต่ก็ยังคง เป็นบัณฑิต ในสาขาสังคมศาสตร์มากที่สุด ทั้งนี้ก็เนื่องจากการลงทุนในสาขาวิชาดังกล่าวไม่สูงมากเกินไป นั้นเอง ก็อาจกล่าวได้ว่า เอกชนก็มีส่วนทำให้ภาวะการว่างงานของผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้น เหมือนในช่วงแรกนั่นเอง

เมื่อมองภาพรวมของการจัดการศึกษาโดย เอกชน ในระดับอุดมศึกษาจะเห็นได้ว่า ได้มี พัฒนาการขึ้นจากในช่วงของการเริ่มต้น เป็นอันมาก จากการได้รับอนุญาตให้จัดตั้งได้เพียงระดับ วิทยาลัย ก็เพิ่มขึ้นเป็นระดับ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบัน และจากการจัดหลักสูตรได้ เพียงระดับปริญญาตรีก็เพิ่มขึ้นจากเดิม เป็นถึงระดับปริญญาเอก มีโครงสร้างการบริหารงานภายใน สถานภาพของคณาจารย์ที่เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และจากการประกาศใช้กฎหมายการ ศึกษาฉบับที่ 2 ก็พบว่ารัฐมุ่งหวังให้ เอกชนเป็นกำลังสำคัญช่วยรัฐในการจัดการศึกษาระดับนี้ ซึ่ง ในช่วงนี้ เอกชนก็คงสนองความต้องการการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในภาคอีสาน โดยวิทยาลัยคณาาสตร์ และในสาขาพยาบาล โดยวิทยาลัยหัวเฉียว และที่น่าสนใจคือการ เป็น ผู้ที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ก้าวหน้าไปทัดเทียมมาตรฐานสากล ซึ่ง เอกชนถ้าตั้งใจ จัดการศึกษาอย่างจริงจัง ก็อาจจะพัฒนาไปได้สะดวกและรวดเร็วกว่าฝ่ายของรัฐเอง ทั้งนี้ก็ เนื่องจาก ความคล่องตัวที่มีอยู่สูง และแน่นอนก็คือการได้รับการยอมรับและ เชื่อถือเพิ่มมากขึ้นจากประชาชนทั่วไป เมื่อเทียบกับการจัดการศึกษาในระยะแรกที่ผ่านมา